

7/7

bir dizi çalışması

Sunuş

7, Kronk adında tuhaf ama uluslararası çapta güçlü bir yeraltı dininin uzun zamandır beklenen ikinci peygamberinin beklenmedik biçimde ortaya çıkışını, istemeden yükselişini ve tatsız çöküşünü anlatan, 1990'lar tarzında çekilmiş bir sözde-belgeseldir. Bu hikâyeye paralel olarak, bir aşk ilişkisinin kötüye gidişi de konu edilir.

7, aynı zamanda tutkulu ama kitaplara gömülmüş bir sevgilinin, yoluna çıkan herkese meydan okuyup onları alt eden pervasız bir güç avcısına dönüşen bir kadının hikâyesi olarak da görülebilir.

7, aynı zamanda kendi yarattığı karakterlerin işlerine önce temsilcisini onların arasına yerleştirerek, o işe yaramayınca da doğrudan müdahale ederek burnunu sokan ama böylelikle daha da büyük bir başarısızlığa sürüklenen bir yazarın da hikâyesidir.

Notlar

1, 2 ve 3. bölümler görüntü yönetimi açısından aydınlık, renkli, ferah, neşeli; 4 ve 5'te renkler silişiyor, ışık loşlaşıyor; 6 ve 7'de karanlık ve kasvet çöküyor.

7 Hakan-Yağmur ilişkisini aşk, seks ve güç eksenlerinde ele alıyor, her eksenin kendine göre bir gelişim eğrisi var ve kademe kademe gidiyorlar. Güç ekseninde dengeler bozulunca (Hakan İkinci olmayı reddedince ve Yağmur nihayet Hakan'ın karşısında yer almak ve onu ezmek zorunda kalınca) diğer iki eksen de çöküyor ama farklı biçimlerde. Örneğin Hakan Yağmur'a sonuna kadar aşık oysa Yağmur değil, en sonunda hala bir biçimde seviyor ama öldürmeyecek kadar değil. Kürtajdan sonra seks bozuluyor, dolmuş tecavüzünde karanlık ve dramatik bir deneyime dönüşüyor, son sahnede neredeyse hastalıklı bir tutkuyla geri dönüyor.

7'nin ayırt edici özelliklerinden biri, yazarın da kurgunun bir parçası olması. Dolayısıyla bir paradoks üstüne kurulu: bir yandan her şeyin nasıl olacağı, sonun ne olacağı en baştan belli (çünkü yazar bunları yazmış) ama aynı zamanda son dakikaya kadar her şeyin değişmesi mümkün (çünkü yazar karakterlerin taleplerine açık).

Son bölümün sonuna kadar gizli kalacak bir nokta: Hakan'ın arkadaşı olan ve dizide izlediğimiz Cem, Kronk'un önderi olan Birinci, ancak 7'nin yazarı Cem Akaş değil (ona benzese de). Son bölümün sonunda Cem Akaş'la (gerçek Cem Akaş değil Cem Akaş'ı canlandıracak başka bir

karakterle) yapılan röportajda bu ortaya çıkacak. O noktaya kadar Yağmur önce Cem'in Birinci olduğunu çözecek, fakat sonra onun aynı zamanda Yazar Cem olduğu sonucuna varacak, oysa değil.

Her bölümde "Zaman Zıplamaları" (ZZ) var, Hakan'ı (ve diğer karakterleri) başka yer ve zamanlarda gösteren kısa parçalar bunlar. Yazar Cem'in Hakan için düşündüğü alternatif kurgular, eskizler olarak düşünebiliriz. Yazarın kurgudaki varlığını ve her şeyin yazılı olduğu halde değişebilir olduğunu vurgulamak için gerekli. Bunlar için ayırt edici bir görsel stil lazım, ana anlatıdan ayrıldığımızı gösterecek.

Kitapta Hakan'ın gördüğü 7 rüya anlatılıyor. Bunlar zaman içinde geriye gidiyor; 7. rüya Hakan'ın rahme düştüğü anın rüyası. Hakan için bu rüyalar birer işaret, sonuna geldiğinde her şeyin yoluna gireceğini düşünüyor, yedi rüya göreceğini de hissediyor. Ancak son rüya beklediği gibi çıkmıyor. Ama gerçekten de sonuna geldiğinde her şey çözümleniyor, onun umduğu gibi çözümlenemese de. Bu rüyalar için de görsel bir dil oluşturulmalı.

İnce Bilekliler, Yazar Cem'in kurguya doğrudan müdahale edebilmek için kullandığı araçlar. Birbirlerine benzeseler iyi olur görünüm giyim vs. olarak. Mor tulumları olabilir belki.

7'nin montajının ayırt edici bir yanı var – sahnelerin "lead-up"ı yok, pat diye başlıyor, pat diye de bitiyor, geçiş diye bir şey yok. Buna dikkat etmek lazım.

7 bir sözde-belgesel. Alışıldık belgesellerden farklı olarak hikayesi anlatılan kişilerin duygu dünyalarına da çok ilgi gösteren bir sunucusu var. *Dispatches from Elsewhere*'deki gibi değil gerçekten dışarıdan olayların gelişimini sunuyor. Ben bunu Ursula K. LeGuin'e benzeyen bir kadın olarak hayal ettim ama başka bir kadın tipi de olabilir tabii. Sunucu başlangıçta nesnel bir ton tutturmuşken sonlara doğru Hakan'a acımaya başlıyor ama yine de Yağmur'a ve yükselişine hayranlığını gizlemiyor.

Belgesel olarak 7 dünyanın gerçekliğine de bağlanıyor. Dünya liderlerinin Kronk selamı verirkenki görüntüleri, dünyanın çeşitli yerlerindeki 7 görüntüleri, mor vs. karşımıza çıkmalı.

7 tam olarak 1989 sonbaharında başlayıp 1990 yazında bitiyor. Bu dönemde Turgut Özal cumhurbaşkanı, Yıldırım Akbulut başbakan, Almanya'da Helmut Kohl, Amerika'da baba Bush, İngiltere'de Margaret Thatcher var. Nurettin Sözen İstanbul'un belediye başkanı. Beckett ölüyor (22 Aralık 1989). Berlin Duvarı'nın yıkılışı (13 Haziran 1990 ve sonrası). 1990'da önemli olaylar: terör

cinayetleri – Muammer Aksoy ve Çetin Emeç. *Kara Kitap* çıktı. Mandela serbest kaldı. Dizi boyunca bunlara gönderme yapılabilir.

Kitapta Hakan 27, Yağmur 28 yaşında. Dizide Yağmur 35 olabilir.

Hakan, rol yaptığını bilen bir karakter – Yazar Cem’in son bölümün sonunda açıklayacağı gibi, ona verilmiş bir söz sonucu bu rolü almış. Bunu arada ufak mimiklerle gösterebilir – doğrudan kameraya mimik yapmak (“Crashing”) gibi değil de kendi kendine. Mesela Yağmur’la dükkanda ilk karşılaştığında “Hmm, güzel kız vermişler aferin” demek gibi. Bu da yine kurgunun, kurgu olduğu bilgisini içermesi açısından önemli.

7 Hakan’ın hikayesi olarak başlayıp Yağmur’un hikayesi olarak bitiyor. Hakan zıpkın gibi başlayıp silik bir karakter olarak ömrünü sonlandırırken, Yağmur’un şahinleşmesini, hedefe kitlenişini, sürekli yüz değiştirmesini ibretle izliyoruz; o kadar ki sonunda yazarına bile meydan okuyor (ve kazanıyor).

Kronk kitabından alınmış ve Kronk’un doğrudan peygamberiyle konuştuğu bölümleri canlandırmak mümkün olabilir – boş bir sinema salonunda perdede akan dünya hali görüntülerini izleyen, karanlıkta oturan, bizim arkadan karaltı olarak gördüğümüz iki adam konuşuyor.

Sinopsiste parantez içi sayılar, kitaptaki bölüm numaralarına işaret ediyor.

BİRİNCİ BÖLÜM

Özet

Hakan ve Yağmur'u tanıyoruz. Onlar birbirini tanıyor. Hakan'ı okulda, Yağmur'u dükkanda görüyoruz, arkadaşlarıyla, aileleriyle. Yakınlaşıyorlar, çıkıyorlar, ilk sevişmede teknik aksaklık. Hakan'ın İkinci olduğunun keşfi.

1 (Giriş)

Huzurluyuz. Bir Rönesans madrigali duyuluyor - Cipriano De Rore'nin "Alla dolce ombra"sı. Bir evdeyiz. Benetton renkleriyle bezenmiş, pastel sarı-kahverengi tonlarında, huzurumuzla uyumlu bir yer. Saat yönünde dönerek eşyaları görüyoruz/eşyalar saatin tersi yönünde dönerek gözümüzün önünden geçiyor; zevkle döşenmiş, genç bir salon burası: rahat ve hoş görünümlü koltuklar, duvarda çeşitli röprodüksiyonlar¹, pencerenin önünde bir yazı masası, kanepeler, hemen yanında suratına maske boyanmış bir kesikbaş, iddialı olmayan bir müzik seti, yuvarlak bir yemek masası, üzerine sarkan, kağıt ve telden yapılmış, küre biçiminde beyaz ve iri bir lamba, büyükçe bir kitaplık. Geri dönüyoruz, ne gördüğümüzü yeni anlamış gibi: suratına maske boyanmış bir kesikbaş mı dediniz?

"Kim koydu bunu buraya!"

Hoş bir kadın sesi. Aynı kadına ait olduğunu tahmin ettiğimiz (o da hoş çünkü) bir kol uzanıyor, odanın bir köşesine yerleştirilmiş plastik bir dışkı taklidi türünden kötü bir şaka olduğunu tahmin ettiğimiz başı saçlarından tutup kaldırıyor, onun ardı sıra mutfağa gidiyoruz biz de, öteki eliyle buzdolabını açıyor ve nedense başı buzluga koyuyor. Madrigal baştan beri aynı kayıtsızlıkla sürüyor. Hala huzurluyuz.

2

¹ Caravaggio - "David ve Goliath," Antonello de Messina - "Aziz Jerome Çalışma Odasında," Gustav Klimt - "Umut I ve II," Albrecht Dürer - "Aziz Hieronymus Hücrede."

Hakan yatakta uyanıyor, etrafa bakınıyor, sonra ellerine, bacaklarına bakıyor, kalkıp ayna karşısında kendini inceliyor. Gördüğünden memnun.

Mutfağa gidiyor, karşısına babası çıkıyor, arkası dönük, çay koyuyor. “Alibey?” diye soruyor emin olmak için. Kısa sohbet. Alibey çıkıyor, bir kütüphaneye.

Hakan’ı üniversitede görüyoruz, ders veriyor. Müzik: Bülent Ortaçgil, “Olmalı mı, Olmamalı mı?”

Müzik fade-out, Hakan Zincirlikuyu köprü çıkışında otostop çekiyor. Bir Doğan duruyor ama mor giysili bir İnce Bilekli, Hakan’dan önce davranıp biniyor. Arkasından bir Renault station duruyor, içinde iki adam. Hakan gözünü kırpmadan biniyor. Yolda adamlar kendi aralarında dini konulardan konuşuyor, Hakan arkada. Müslüman değiller, Hıristiyan da değiller, sonunda Bahai oldukları anlaşılıyor, Hakan’ı Dünya Kardeşliği’ne davet ediyorlar, meğer bütün o muhabbet mizansenmiş. Güle oynaya yapılan yolculuk Şaşkınbakkal’da son buluyor.

3 (1)

Hakan evine giderken bir sahaf dükkanına girip Salinger’ın var olmayan bir kitabını soruyor. Sahafın adı Yağmur – böylece tanışıyorlar. Hakan Yağmur’u görünce “Casting iyi iş çıkarmış aferin” der gibi bir mimik yapıyor. Hakan Yağmur’la daha önce tanışmış gibi hissediyor kendini.

4 (2)

Sunucu: Bu ilk değildi gerçekten de. Birbirlerini görmeleri yani. Hakan ve Yağmur bundan önce iki kez karşılaşmıştı - tarihin, ya da en azından İstanbul’un böyle bir saplantısı olsa gerek: kesişen yolların büyüü. İlki gerçekleştiğinde ikisi de üç yaşındaydı.

ZZ: İki çocuk ebeveynleriyle yolda yürürken karşılaşıyor, yürümeye çıkarılan köpeklerin birbirini koklaması gibi bir iletişim kuruyorlar.

Sunucu: İkincisinde Hakan elli dokuz, Yağmur yirmi dört yaşındaydı. Sıcak bir Aralık günü olmasına karşın, Yılbaşı beklentisi, eski bir sayıyı bitirme ve yenisine başlama isteği, telaşı, hissedilir ölçüde asılıydı havada. Alış-veriş zamanı. Ne var ki Hakan daha ziyade alış-vermeyişi taraftarıydı.

ZZ: Hakan bir CD arıyor bir Müzik Dükkanı'nda, buluyor da, çalmaya hazırlanıyor, fakat o sırada Yağmur çıkageliyor ve erken davranıp o çalıyor CD'yi.

5 (3)

Hakan'la Yağmur bir pizzacıda oturmuş yemek yiyor. Kendilerinden bahsediyorlar.

Yağmur, küçük bir çocukken kendisini terk eden ve hayatını bir çocuğun etrafında kurmak istemediği için hem onu hem de Alibey'i bırakıp giden annesi hakkında Hakan'ın başının etini yiyor. Hakan annesinin nerede yaşadığını veya ne yaptığını bile bilmiyor. Daha da garibi, kendisine sorulduğunda Yağmur da kendi anne-babasına dair hiçbir şey hatırlamadığını söylüyor. Hafızasında devasa bir boşluk var – çocukluğuna ait hiçbir anı yok; sadece hangi okullara gittiği gibi bazı bilgileri biliyor ama gerçek anıları hatırlayamıyor. Bunun nedeni, elbette, Cem Aktaş'ın ona ayrıntılı bir geçmiş yazmamış olması; ancak Yağmur bunu ancak daha sonra sezgisel olarak kavrayacak.

6 (4)

Hakan sınıfta.

Sunucu: Boğaziçi'nde birinci sınıf öğrencileriyle kitaptan fizik problemleri çözüyor Hakan. Birkaç bölüm değiştirdikten sonra fizikte karar kılmış ve İTÜ'den mezun olmuştu; şimdi burada master yapıyor, asistanlığı var. 27 yaşında - ne çok genç, ne çok büyük, öğrencilerle iyi iletişim kurabilmesi belki biraz da o yüzden. Sınıfta rahat. Otorite kompleksi yok. Konusunu iyi biliyor. Öğrencilerin, hele zeki öğrencilerin karşısına çıkmak, efsanelerdeki tekinsiz köprülerden geçmekle eşdeğerdir, çünkü karşılarındakinin boş mu dolu mu olduğunu, kafasının çalışıp çalışmadığını hemen anlarlar, zayıf noktalarının envanterini üç derse kalmadan çıkarırlar ve genelde gözünün yaşına bakmazlar. Hakan'ın bu sınavı başarıyla vermiş olduğu belli.

Hakan bir soru üzerine Heisenberg'in Belirsizlik İlkesi'ni anlatıyor. Bu dizi boyunca önemli olacak – Hakan'ın kaderinin belirsizliği/belirlenmişliğine bağlanacak.

Hakan eve geliyor, posta kutusunda kalın beyaz bir zarf var, zarfı alıyor, asansörde açıyor, evde okuyor – Almanya’da yeni kurulmuş bir dinin kadın peygamberinden gelen davet mektubu ve tanıtım broşürü. “Fesuphanallah” dercesine başını sallıyor Hakan, gülümseyerek.

8 (5)

Hakan ve babası Alibey’in ev hali. Aralarında çok yakın bir ilişki var.

Sunucu: Alibey’in standart esprilerinden biri bu - ikisi de satranç oynamayı sevmedikleri halde, bu soruyu sık sık sorar Alibey. Belki de birlikte izlediğimiz bir filmde vardı bununla ilgili bir sahne, diye düşünüyor olabilirdi Hakan. Yoktu oysa. Alibey’in, bundan bir süre sonra, beklenmedik bir biçimde öleceğini Hakan o gün biliyor olsaydı, babasının teklifini ciddiye alıp tahtanın başına oturtur, kimin beyazları alacağı konusunda onunla mahsustan inatlaşır mıydı?

9

Koç Holding’in Nakkaştepe’deki merkezine ya da Hıdiv Kasrı’na benzer bir şirket kampüsü, şehir curcunasının dışında, yalıtılmış, kuru içinde. Yağmur çıkıyor binadan - bir sahaf gibi değil, yırtıcı bir iş kadını şıklığında. Yanında Nisan var, birlikte Yağmur’un arabasına biniyorlar. Güvenlik onu saygıyla ve ismiyle uğurluyor. Nisan’ın durumu iyi değil – kocası Mukaber’in¹ tuhaflaştığını anlatırken ağlamaya başlıyor. Mukaber evde ıslak havluya dokununca bayılmaya başlamış; Nisan ve çocukların kasten havlusunu ıslattığını söylüyormuş. Nisan bıkmış ve kafayı yemiş durumda, ne yapacağını bilmiyor. Yağmur onu yatıştırıyor, Mukaber’in bir süre evden uzaklaşmasının iyi olacağını, Mukaber’in müdürünü tanıdığını, ayarlayabileceğini söylüyor. Nisan biraz sakinleşiyor.

10

Alibey Kuzguncuk’ta bir antika kitap koleksiyonerinin evine gidiyor, adamın adı Duteron Bey². Çok eski ve değerli kitaplar var elinde. Alibey Zürafaları Lekeleme Komitesi³ hakkında bir araştırma yaptığını anlatıyor, Orta Çağ’da kitlesel hareketlerin ortaya çıkışını araştırıyor aslında, bir kaynakta bu hareketlerin en önemlilerinin arkasında ZLK olduğunu okumuş ama hakkında başka

¹ Cem Akaş, “Mukaber”, *Noktanın Kesişimleri Antolojisi*, 1990.

² Cem Akaş, *Olgunluk Çağı Üçlemesi*, 2001.

³ Cem Akaş, “Bir Donald Barthelme: Yazılamayacak Öykü”, *Gizli Hava Müzesi*, 1995 ve *Olgunluk Çağı Üçlemesi*, 2001.

bilgi yok, o da ilk defa duymuş zaten. Duteron Bey'in elindeki kitaplarda bu konuyla ilgili bir şey olabilir mi diye gelmiş. ZLK adını duyunca Duteron Bey'in suratı değişiyor, çay filan ikram etmişken birden işi çıkıyor, Alibey'i düpedüz sepetliyor.

11

Nisan'ın evi, akşam yemeğine gelmiş Yağmur. Mukaber nispeten normal görünüyor ama Yağmur'u öpmüyor geldiğinde, Yağmur hamle etmiş olsa da. Pek az şeye dokunuyor, zaten ameliyat eldiveniyle dolaşiyor. Yağmur'u mutfakta yalnız yakaladığında ona durumu anlatıyor: Nisan ve çocuklar ona komplo kurmuşlar, çıldırtmak ve belki de öldürmek istiyorlarmış. Bayıldığında arkasından güldüklerini, fısıfısıf konuştuklarını, bütün gün plan yaptıklarını söylüyor, Nisan mutfaka gelince hemen susuyor. Sofraya oturduklarında telefon çalıyor, büyük çocuk bakıyor, babasına veriyor. Arayan Mukaber'in müdürü, onu bir hafta için Ankara'ya gönderiyor şirket, bakanlıkta işler varmış. Yağmur'la Nisan bakışıyor.

12

Hakan Yağmur'un dükkanında, kasada oturuyor, Yağmur da orada, sahaf kılığında, laflıyorlar, çay içiyorlar, müşterilerin arkasından onları çekiştiriyorlar, ufak ufak öpüşüyorlar. Hakan arka tarafta bir kitabı kurcalarken (Nazilerden kaçıp İstanbul'a gelen Hans Reichenbach'ın 1935'te İstanbul Üniversitesi'nde yazdığı *Olasılık Kuramı*) içeri Duteron Bey giriyor, belli ki Yağmur'la tanışıyorlar. Tam ona zürafalarla ilgili bir şey anlatmaya başlamışken Hakan'ı görüyor, yanına gidip Reichenbach hakkında laflıyor ("adam buradan kurtulup Amerika'ya gidince UCLA'deki felsefe departmanını ülkenin bir numarası yaptı, müthiş bir beyindi, öldükten sonra yayımlanan 'Zamanın Yönü'nü mutlaka okuyun. Kalpten gitti dediler ama öldürüldü aslında."), sonra Yağmur'la konuştuğu konuya geri dönmeden, "hayırlı işler" diyerek dükkandan çıkıyor.

13 (6)

Yağmur'la Hakan sevişme sonrası yatakta. Yağmur Hakan'ı sorguluyor peygamberlik konusunda. Ama Hakan'ın aklı az önceki teknik aksaklıkta. İşin doğrusu şu: Hakan ilk defa bir kadınla sonuna dek gitmiş.

14 (7)

Hakan özel ders verdiği bir kızla yakınlaşmasını hatırlıyor.

15 (8)

Yağmur Hakan'ın bütün peygamberlik işaretleri taşıdığını açıklıyor. Kronk'u anlatmaya başlıyor ama Hakan'ın aklı başka yerde.

16 (9)

Hakan Bodrum'daki bir macerasını hatırlıyor, sonra Yağmur'la sevişmeleri yeniden oynuyor kafasında, sonunda bakire olduğunu Yağmur'a itiraf ettiği.

17 (10)

Yağmur son bir iřareti kontrol ediyor: kıta iki nokta üst üste gibi duran iki ben. O da var: Hakan beklenen ikinci.

18 (11)

İnce Bilekli operasyonu: bir tren garındaki saati ileri alıyor. Herkes kol saatlerini ona göre ayarlıyor.

İKİNCİ BÖLÜM

Özet

Hakan'la Yağmur'un ilişkisi duygusal ve cinsel anlamda derinleşiyor. Hakan Kronk dinini, geçmişi, örgüt yapısını daha yakından tanımaya başlıyor. 7 ve Kronk selamını her yerde görüyor. Örgüt, Hakan'ın ortaya çıkışını öğreniyor, İkinciler'de tatlı bir telaş, Birinciler arasında tedirginlik; sonunda Geniş Sırtlı Adam, Yağmur olduğunu anladığımız (ifşa) kadını bu konuda bir şeyler yapması için tehdit ediyor.

1 (12)

ZZ: Yağmur, Nisan, Hakan ve Cem Yağmur'un evinde akşam yemeğinde. Hızlı hızlı geçiyor görüntüler. Nigar ve Osman hakkında konuşuyorlar – yitirilmiş bir yakınlığın yankısı ve acılığı hissediliyor konuşmalarda.

2

İstanbul'dan ve dünya sokaklarından görüntüler – 7, mor, Kronk selamının stensilleri her yerde.

Müzik: Alessandro Marcello, Concerto Per Oboe, Archi e Continuo in Re Minore: 1. Andante Spiccato

3 (13)

Kronk merkezi iç mekan (dışarısını görmüyoruz çünkü Yağmur'la Nisan'ın ayrıldığı bina olduğunu göstermek istemiyoruz bu noktada). Geniş Sırtlı Adam, örgütten bir Genç Adam'dan rapor alıyor Hakan hakkında, bir kısmı yanlış rivayetler. Yağmur'un Hakan'la bağlantısı Birinciler arasında bilinmiyor bu aşamada. İkinciler de haberi almış. Kronk kutsal kitabında apokrif bir metinden söz ediyor çocuk, İkinci'nin gelişini haber veren. Birinciler buna inanmıyor tabii ama üst yönetimin ve Yağmur'un bu metinden haberi var, Yağmur Hakan'ın İkinci olduğunu bu metindeki işaretlere göre saptamıştı. Geniş Sırtlı Adam pencereden dışarı bakıyor, kamera onun

göremeyeceği bir uzaklığa zumluyor, bir polis bir adamı arabasından çıkarıyor ve yol ortasında yumruklamaya başlıyor.

4

Mevlit evi gibi bir ortam – orta halli bir eve neredeyse 40 kişi dolmuş, bir kısmı oturuyor ama çoğu ayakta, mutfağa girip çıkanlar, balkonda sigara içenler; bir yandan bir şeyler yenip içiliyor, bir yandan da herkes hararetle hararetle konuşuyor, ciddi bir uğultu var. (Nisan da o kalabalıkta ama kamera hiç ona odaklanmıyor, birilerinin arkasında görünüyor, sonra kayboluyor.) İkinciciler'in bir araya gelmiş olduğunu anlıyoruz, konuşmalarda hep Hakan, Yağmur, Birinci lafı geçiyor çünkü. Selda Bağcan'a benzeyen bir kadın söz alıyor, insanlar bir parça sessizleşiyor, son gelişmeleri derli toplu anlatıyor, ama Yağmur-Hakan bağlantısı bilinmiyor. Bazıları hemen gidip Hakan'ı getirmekten yana, bazıları daha temkinli olmak gerektiğini söylüyor, bazıları Birinciciler'le açıktan yüzleşmek istiyor, bazıları korkuyor ve bir süre daha gizli kalmak gerektiğini düşünüyor. Selda Bağcan da uyarma ihtiyacı duyuyor – “Hakan ortaya çıktı diye adamların kendiliğinden Birinci'yi bırakmasını ve İkincici olmasını beklemiyorsunuz herhalde?” diyor. “Daha ne kadar sürecek bu zulüm?” diye haykırıyor Zülfü Livaneli'ye benzeyen bir adam, ortalık yine karışıyor, her kadan bir ses.

5 (15)

Hakan salonda Yağmur'un verdiği ev ödevini yapıyor - okuması gereken bir sürü kitap, kitapçık ve fotokopi var, Kronk diniyle ilgili. Hakan bu işi belirgin bir gülümsemeye yapıyor. Elindeki kitap büyük, kahverengi bir cilt, adı *Witchcraft and Secret Leagues in Europe, 1200-1800*, alanındaki en iyi araştırmalardan biri; Cambridge'de uzun süre tarih bölümü başkanlığı da yapmış olan ünlü Sir James Belder'in bir eseri. Hakan diskçalara Eberhart Weber koyuyor, mutfaktan kahvesini alıyor ve yeniden oturuyor. Az önce kitaba şöyle bir göz gezdirmişti; şimdi okuması için işaretlenmiş sayfayı açıyor, camdan dışarı reflekse benzer bir bakış fırlatıp okumaya başlıyor. Bundan sonra uzun bir süre dikkatinin dağılmayacağı ve kendisini cadılara, gizli örgütlere vereceği oturduğundan ve kafasının duruşundan anlaşılıyor. Gözlerimizi ondan pencereye çeviriyoruz, biraz daha yaklaşıyoruz ve ilgimizi çeken şeyin ne olduğunu görüyoruz: sanki yağmakta olan yağmurun getirdiği yeşil bir kurbağa yavrusu, pencerenin dış pervazında oturmuş, içeri bakıyor. Bu kata nasıl çıktığı belli değil. Öylece duruyor, ara sıra göz kırpmıyor, bakmayı inatla sürdürüyor.

6 (16)

Sunucu: Holéy Sevner tarihçesi. Sunucu bu bölümün metnini okurken tarihsel görüntüler ve canlandırma görüntüleri akar. Sözde-belgesel tarzı. Aberdeen bölümü.

7 (17)

Alibey eve geliyor, Hakan ona okuduğu metinler hakkında bilgi veriyor. Holéy Sevner'la dalga geçiyorlar. Fakat Alibey'de bir endişe belirtisi görüyoruz.

8

Yağmur Nisan'ın evinde, çocuklarla birlikte akşam yemeği yemişler, sofrayı topluyorlar, Mukaber yok, onun tabağını ve soğuk yiyecekleri masada bırakıyorlar. Kapı çalınıyor, gelen Mukaber. Ankara'dan dönüyor, bir haftadır oradaydı. Asansörden inmesini tedirgin bir merakla bekliyorlar. Saçı sakalı birbirine girmiş bir Mukaber çıkıyor karşılına, yüzlerine bile bakmadan içeri dalıyor, çantasını yere fırlatıyor, elindeki saç kurutma makinesini bir prize takıyor, öbür eline otel havlusunu alıyor ve acayip bir dans yapmaya koyuluyor salonun ortasında. Nisan'ın ve çocukların gözleri büyümüş, korkmuşlar. Yağmur Nisan'ı çekip yatak odasına götürüyor, eşyalarını toplamasını söylüyor, çocukları da alıp alelacele çıkıyorlar, Yağmur onları kendi evine götürüyor, Mukaber'i öyle bırakıyorlar.

9¹

ZZ: Bir grup genç insan, bir evin salonundalar. Hakan salondan çıkarken geri dönüyor, "Aklıma ne geldi: gazetede yazan olayı ben yaratmış olsaydım, taklayı sokağın ortasında ben atmış olsaydım yani, ne yapardınız?" diyor.

"Kes artık. Saçmalıyorsun," dedi Metin.

¹ Cem Akış, "Dostumuz Bağışlanmaz Bir Suç İşledi", *Noktanın Kesişimleri Antolojisi*, 1990.

“Peki. Öyleyse itiraf ediyorum. Dün 15:30 sularında Kadıköy Kabil Sokakta takla atıp kaçan uzun boylu, esmer şahıs benim.”

“Dün bizimle birlikteydin, unuttun mu?” dedi Işıl. “Moda’da Polanski’nin filmine gittik, sonra da McDonald’s’ta birşeyler atıştırdık.”

“Tamam. Ama bir ara yanınızdan ayrıldım. Birkaç dakikalığına. Fark etmemiş olabilirsiniz. Kabil Sokak ana caddeye çok yakın. Bilirsin, arada sırada gruptan kopup ara sokaklara dalmak gibi huylarım vardır. Bu sefer de öyle yapmıştım. Canım birden takla atmak istedi, ben de attım. Pencereden bakan bir kadın avaz avaz bağırmağa başlayınca da koşarak uzaklaştım ve yanınıza gelip hiçbir şey olmamış gibi davrandım. Oldu mu?”

Biraz durdu, “Bana inanmıyorsunuz galiba,” dedi, “iyi öyleyse, size bir takla atayım da görün. Ben bu işin kitabını yazmış adamım.”

Ve ardından da halının üzerinde dediğini yaptı. Işıl yerinden fırlamıştı ama onu durdurmayı başaramadı. Hakan yerde oturmuş bize gülüyordu.

Metin üzerine atladı Hakan’ın, yakasına yapıştı.

“Neden yaptın bunu? Neden?” diye bağırıldı. “Allah kahretsin!”

Işıl pencerenin önüne gitti. Ağlıyordu.

Ne yapacağımızı bilemez haldeydik. En sevdiğimiz dostumuz, gözlerimizin önünde, cezası ölüm olan bir suç işlemişti. Hakan takla atmaya devam ediyordu.

10 (18)

Bu bilekleri ve mor kol ağzlarını daha önce de görmüştük, saatin ayarıyla oynuyorlardı; şimdiyse bir kitaplığa dayanmış duruyorlar. Raflar taranıyor – beli ki bir kitap aranmakta. Birkaç tanesi çıkarılıyor, değil, yerine konuyor; aramayı sürdürüyorlar. Başa dönüyorlar yeniden -burası Alibey’in kitaplığı- sonunda kitap bulunuyor işte, ele alınıyor: Max Planck’ın bir yapıtı. Yerine 7’nin 25. Yıl baskısı konuyor. Bileklerin sahiplerinin uzaklaştığını duyuyoruz, biz hala kitaplığa bakıyoruz oysa.

11 (16)

Sunucu: Holéy Sevner tarihçesi. Sunucu bu bölümün metnini okurken tarihsel görüntü ve canlandırma görüntüleri akar. Sözde-belgesel tarzı. İkinci (ve son) bölüm.

12 (19)

Yağmur ve Hakan Kirazlıyalı'da, Yağmur'un yazlığında, salıncak koltukta iki sevgili.

13 (20)

Hakan ve Yağmur Kadıköy'de, mendirekte, elmanın iki yarısı teorisi ve prezervatif muhabbeti.

14 (24)

Sunucu: Yağmur Hakan'a Kronk diniyle ilgili kitaplar vermeyi sürdürüyor, kendi bilgilerini aktarıyor, "besliyor" onu. Hakan'ın öğrendiği şey şu: ortada Kronk adında bir Tanrı'ya inanan, başlarınca Birinci dedikleri bir liderleri olan bir örgüt var – yalnızca dinsel değil, aynı zamanda genel anlamıyla "iktidar"a yönelik bir güç olma çabasındaki bir grup bu ve bu son nedenden ötürü yeraltında. Geçmiş hakkında çelişkili bilgiler, söylentiler var: köklerini Ortaçağ'da bulanlar, milat öncesine gidenler, tam tersine bunun bir yirminci yüzyıl filmi olduğunu savunanlar... Bugünkü durumu da, bilinçli olduğu anlaşılan bir belirsizlik içinde. Kutsal kitap sınıflamasına girecek "Kronk" adında bir metin, Birinci tarafından yazılmış, ancak alışılmışın dışında bir din kitabı olduğu, konuyla ilgili bilgi sahibi olan herkes tarafından özellikle vurgulanıyor. Kronk kitabı yaygın dolaşımda değil, yalnızca örgütün üyeleri okuma hakkına sahip; yine de bazı bölümlerinin çeşitli yollarla "sızmış" olduğu anlaşılıyor. Hakan, bu bölümleri okuma şansı bulan az sayıdaki "dışardakiler"den biri. Kronk dininin başlıca simgesi 7 sayısı, ancak dinin bugünkü halinin numerolojiyle pek ilgisi kalmadığını öğreniyor Hakan. 7 artık sık sık karşısına çıkıyor - duvarlara spreylenmiş veya boyanmış yazılarda, telefon numaralarında, plakalarda, otobüs ve kamyonların arkasına yazılmış veciz sözlerde, hemen her yerde bu sayıyla ve dolayısıyla Kronk'un parmağıyla burun buruna geliyor. Örgütün böyle yaygınlaşmış olması şaşırtıyor Hakan'ı, özellikle de, çok merak ettiği ve araştırdığı halde dinin temel öğretilerini öğrenemediği için. Üst düzeydeki politikacılar arasından pek çok üyesi olduğu söyleniyor.

15

(24)'teki mektup –“Seni içimde taşıyorum sürekli”- dış ses olarak okunuyor aşağıdaki üç bölüm 21-22-23 boyunca:

15 (21)

Bir sinema salonu. İki de filme dalmış.

15 (22)

Müzik: Herbie Hancock, “Maiden Voyage.”

Alibey, Yağmur ve Hakan içki içip sohbet ediyor.

15 (23)

Hakan'ın odası: Yağmur ve Hakan sevişiyor.

16 (24 – ikinci bölüm)

Sunucu: Hakan Kronk'u masonluğa benzetiyor ama Yağmur, yirmi iki sayfalık, 1936 basımı bir kitapçık gösteriyor Hakan'a; Mehmet Uybadın tarafından yazılan ve Ankara'da basılan bu kitapçıkta ilginç şeyler var. Uybadın, Kirengicilik adında bir akımdan söz ediyor; bu akımın savunucuları, ki tahminen yüz kişi kadarlar, gelecekte yeni bir mesihin geleceğine ve yeni bir kitapla kendilerine doğru yolu göstereceğine inanıyor. Bir dernek kurmak istiyorlar ancak mason localarının-kine benzer bir son bekliyor Kirengiciler'i: örgüt, devlet tarafından “bir emirle” kapatılıyor ve “Kirengiciliğin ilgası üzerine muhtelif şehirlerdeki hücrelerin emlaki hükümete intikal” ediyor. Gösterilen gerekçe şu: “... Bu teşkilatın kaldırılmasını icap ettiren sebep, son fırka programında kökü dışarıda bulunan teşekküllerin memleketimizde yer bulamayacağına dair olan kayıttır.” Akımın ileri gelenleri yurdun çeşitli yerlerine “gönüllü” olarak sürülüyor. Bunlardan bazıları, artık resmen kapatılmış olan ancak etkinliğini gizli olarak sürdüren masonluk locasına girmek için başvuruyor, ancak kabul edilmiyorlar. Kirengicilik akımının nasıl başladığının ise tam olarak bilinmediğini yazıyor Uybadın.

17 (14)

ZZ: Çok yaşlanmıştı Hakan ve epeydir de hastaydı, yatıyordu.

18

Hakan'ı sokakta yürürken görüyoruz, 3'teki Genç Adam gizlice onu izliyor, arkasında birileri daha var, beş kişiler. Hakan bir süre sonra fark ediyor, bir köşeyi dönüp genci bekliyor ve pat diye önüne çıkıyor. Gençler Hakan'ı taciz ediyor bir süre, iş şiddetlenecek gibi görünüyor ama Genç Adam belirgin şekilde heyecanlı, karşısında İkinci duruyor. Hakan'ın elini öpmeye kalkıyor sonunda, Hakan gülerek elini çekiyor ama peygamber rolüne ısınıyor hızlı bir şekilde. "Kronk tependen baksın," diyor, kendisi de şaşırıyor ne dediğine, ama genç çok etkileniyor, ağladı ağlayacak, Kronk selamı veriyor, oracıkta İkincici oluyor, öbürlerini susturuyor, uzaklaşıyorlar.

19

Hakan evde makarna yapıyor, bir yandan da olanları telefonda Yağmur'a anlatıyor. Yağmur Genç Adam hakkında ayrıntı almaya çalışıyor. Hakan hala etrafında olup bitenlerin önemini kavramış değil.

20 (24)

Sunucu: Kutsal Kronk kitabı ancak yakın zamanlarda ortaya çıkıyor, Birinci'yle birlikte. Ne var ki Birinci büyük bir gizlilik içinde - örgütün hiçbir üyesinin onun yüzünü görmediği söyleniyor. Birinci'nin tüm iletişimini yazılı olarak gerçekleştirdiğini, buna rağmen büyük bir karizması olduğunu anlatıyor Yağmur, sahaf dükkanına girip çıkan kitaplara, insanlara ve söylentilere dayanarak. Tüm bu karizmaya karşın, kendilerine İkinciciler adını veren ve Birinci'ye temelde karşı olan ayrılıkçı bir grup da var: İkinci'nin geleceğini ve asıl onun yönetiminde Kronk dininin gerçek gücüne ulaşacağını söylüyorlar ve buna dayanak olarak da, kutsal kitabın özgün bir parçası olduğunu ama sonradan çıkarıldığını iddia ettikleri bir metni gösteriyorlar. Bu metin, kutsal kitaptan da gizli; İkincicilerden bile kimsenin, tam metni görmediği ileri sürülüyor. Kimliği belirsiz biri

tarafından yazılmış bir araştırma var yalnızca; burada, İkinci hakkında bazı bilgiler veriliyor ve Hakan, hayretle bunların kendisine tıpatıp uyduğunu görüyor.

21

Alibey salonda oturmuş bir şeyler yazıyor masada, kitaplıktan bir kitap almak için kalkıyor, biraz arıyor, buluyor: Gratacap'ın *The World As Intention*'ı. Onu alıp masaya giderken gözü takılıyor kitaplıktaki başka bir kitaba, dönüyor, alıyor – 7 bu, İnce Bilekli'nin koyduğu. Önünü arkasını çeviriyor, “Bu ne yahu?” diyor, ortasından bir yeri açıyor, biraz okuduktan sonra büyük bir umutsuzlukla iskemlesine çöküyor.

22

Nisan Kurtuluş'ta ufak bir daire tutmuş, üç beş parça eşyası var, taşımacılar getirmiş, onlar yerleştiriliyor, Yağmur da yardıma gelmiş. Nisan özür diliyor, “Yeni sevgili yaptın, evine ben yerleştirdim hem de iki çocukla,” diye, sonra Yağmur'u sıkıştırıyor sevgilisi hakkında ama Yağmur ser verip sır vermiyor, mutlu olduğu belli yine de. Ne zaman tanıştıracacağını soruyor Nisan, Yağmur biraz duraksıyor, gözlerinde bir derinlik var, “Az kaldı,” diyor.

23 (25)

Sunucu: Tüm bu okumalar sonunda gerçekten meraklanıyor Hakan. İşin iyice içine girmek, birinci elden bilgi edinmek istiyor. Kronk'un sızdırılmış bölümlerini yeniden okumakla başlıyor işte. İlki bir efsane - arkderm ile arvar efsanesi.

“Eskiden bayağı eskiden...”

24 (26)

Geniş Sırtlı Adam, Kronk merkezinde, onun üstü olan bir kadının odasında, Yağmur bu, ama hiç yüzünü görmeyeceğiz, sadece en sonda ağzını ve gülüşünü. Hakan'ı ve onun nasıl kontrol altına alınacağını, gerekirse bertaraf edileceğini, Alibey'i konuşuyorlar. Adam endişeli ve rahatsız, Yağmur onu teskin ediyor, rahat. Bu da Yağmur'un ikilemi– Hakan'ı, ne yaptığını ona fark ettirmeden

peygamberlik pozisyonuna hazırlarken bir yandan da Birincileri dizginleyerek, onlara Hakan'ın ölüsünden çok dirisinin kendilerine daha faydalı olduğunu söylüyor – önce İkinciler arasında onun tabanını sağlamlaştıracak, sonra da Hakan'ın adeta Birinci'ye boyun eğmesini sağlayarak din içindeki birliği nihai olarak pekiştirecek. Bu durum, dizinin geri kalanı boyunca yankılanacak – Yağmur'un aklında ve kalbinde gerçekte ne var? Hakan'ı kişisel çıkarları için mi kullanıyor yoksa onu her koşulda savunacak mı? Hakan'a onu sevdiği ve Kronk'un yeni peygamberi olmak onun hakkı olduğu için mi yardım ediyor yoksa bunu kendi konumunu güçlendirmek için mi yapıyor?

25

Berlin Duvarı'nın yıkılışından görüntüler. Balyozlanan duvarın bir bölümündeki “Kronk” yazısı göze çarpıyor.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Özet

Alibey, Hakan'ın Kronk'la ve Yağmur'la ilişkisini sorguluyor. Cem ilk kez Hakan'ı arıyor ve buluyorlar, Kronk meselesini ilk defa Hakan'ın ağzından ayrıntılı biçimde dinliyoruz. Yağmur Ankara'ya gidiyor – üst düzey bir işler çeviriyor. Hakan'ın Yağmur'a "Birinci Manifesto"yu hediye etmesi paniğe yol açıyor – Hakan bu Kronk metnini nereden buldu?

1 (27)

Hakan odasında su kaplumbağası Şapşal'a keman çalıyor.

2 (27)

ZZ: Yağmur Şapşal'la dalga geçiyor, Hakan sevgisinin nedenini açıklıyor, Yağmur da ona isketesi İsmet'i anlatıyor.

3 (28)

Hakan, Kronk'la ilgili son öğrendiklerini Alibey'e anlatıyor, bunları nereden öğrendiğini soruyor Alibey, o da Yağmur diyor.

4 (29)

Hakan-Yağmur sevişme.

5

Alibey-Hakan sahnesine dönüş. Alibey Hakan'ın ağzından Yağmur'la ne kadar ciddi oldukları hakkında bilgi almak istiyor. Hakan'ın hafif kayıtsız tavrı onu biraz rahatlatıyor. Araştırma için Almanya'ya gitmesi gerektiğini söylüyor Hakan'a.

6 (31)

Birinci Rüya. Lisede sınav.

7

Alibey Heidelberg'de. Philosphenweg'de bir evin kapısını çalıyor, seksen yaşlarında bir kadın açıyor kapıyı – Maria Weigert Brendel. Görüntü donuyor.

Sunucu: Maria Weigert Brendel, ünlü sanat tarihçisi Otto Brendel'in karısı, kendisi de sanat tarihçisi, hatta Otto'nun arkasındaki güç olduğu bilinir. Otto Brendel Columbia Üniversitesi'nde Alibey'in hocası olmuştu, Alibey onların evinden çıkmazdı, ikisinden de çok şey öğrendiğini söylerdi, Otto'ya baba diyecek kadar severmiş. Ne var ki Etrüskler hakkında giriştikleri tartışma çok sertleşti, uzadı, bir daha birbirlerinin yüzünü görmemeye karar vermelerine yol açtı. Otto 1973'te öldü, Maria da memleketine, Heidelberg'e döndü, antik uygarlıklar ve teleoloji konusundaki çalışmalarını burada sürdürdü. [eski fotoğraflar eşliğinde]

Maria karşısındaki adamı tanımıyor, “Benim Can, Otto'nun öğrencisi,” diyor Alibey. Maria kapıyı kapamaya kalkıyor ama Alibey neredeyse yalvararak içeri girme izni alıyor. Salonda buz gibi bir bakışla bakıyor Maria. Sonunda Alibey ona 7'yi gösteriyor, “Oğlumun başına gelecek her şey burada yazılı, bir şeyler yapmam lazım, çaresiz olmasam sana gelmezdim,” diyor. Maria nihayet yumuşuyor. Alibey ona kendi araştırmalarını anlatıyor – tarih boyunca bazı kitlesel hareketlerin nasıl doğduğunu inceliyor, bunlar arasında ortak özellikler var, ama birbirlerine bağlı olduklarını gösteren hiçbir şey yok, bunların gerçekten bağımsız olması mümkün mü diye merak ediyor. Buna kafa yorarken karşısına 7 çıkmış, kafası çok karışmış. Maria dışarı çıkmalarını teklif ediyor, Philosophenweg'de yürüyorlar. Maria sessizliği bozuyor, “Akvaryumun içinde yaşayan balıklar, akvaryum dışındakilerin amaçlarını, neyi neden yaptığını anlayamaz. Sen tarihsel aktörlerin amaçlarını anlamaya çalışıyorsun kitlesel hareketlere bakarak. O hareketler tarih dışından bir ekibin yönlendirmesiyle ortaya çıkıyorsa, bunu hareketlere bakarak çözen imkansız,” diyor. “Holéy Sevner mi?” diye soruyor Alibey, başını sallıyor Maria. O sırada önünden geçtikleri bankta Duteron Bey oturuyor. Alibey 7'yi bilip bilmediğini soruyor Maria'ya, kadın kitabı biraz kurcalıyor, “Okumadım ama teorik olarak biliyorum,” diyor. “Karşıdakiler çok güçlü, oğlunu kurtarmak istiyorsan çok dikkatli hareket etmen lazım,” diye de ekliyor. “Holéy Sevner'e ulaşabilir miyim,

nerede bunlar?” diye soruyor Alibey. Maria gülümsüyor, iki eliyle geniş bir yay çiziyor. Alibey’in elini tutuyor, “Ne sen onlara ulaş, ne de onlar seni bulsun,” diyor, “ama Ulm’da çok iyi bir kütüphane vardır, Wiblingen Manastırı’nda, görsen seversin.”

8 (32)

ZZ: James Psioidre [Cem’in kılık değiştirmiş hali] ve Hakan’ın konuşması – Heisenberg’in karısı Alma hakkında konuşuyorlar.

9 (33)

Moda’da, bir çay bahçesinde oturuyor Hakan ve Yağmur – kronik ereksiyon muhabbeti.

10 (34)

Aynı günün akşamı, Hakan’ın odasında, Osman ve Nigar muhabbeti.

11

Yağmur yine şık, Ankara’da havaalanından çıkıyor, bavulsuz. Takım elbiseli bir adam yanına geliyor, saygıyla selamlıyor, onları bekleyen siyah Mercedes’e binip gidiyorlar.

12 (35)

İnce Bilekliler: Kuşuçmaz Sk. Tabelası yerine Kuşkonmaz Sk. Tabelası.

13 (36)

Hakan-Cem telefon konuşması, görüşmeye karar veriyorlar.

14

Yağmur, Hakan için annesinin izini sürüyor – kadın, Ankara sosyetesinden müşterileri olan tanınmış bir iç mimar; ikinci evliliğinden 18 yaşında bir kızı bile var ve kız, burslu olarak Amerika'ya gitmek üzere olan milli bir yüzücü.

15 (37-kısaltılmış)

Kronk metni: Tat almayı öğrenin.

sizleri sarsmaya karar verdim yavrularım uyanın eeeh hadi ama bakın size ne getirdim bunu çok seveceksiniz hepsinden çok

tad almayı öğrenin

tad almayı öğrenin

tad almayı öğrenin

tad almayı öğrenin

tad almayı öğrenin

tad almayı öğrenin

tad almayı öğrenin

anlatabildim mi bunu anlayın başka bir şey istemem ne isteyeyim bakın mutlu olmasını öğrenin demiyorum sevin de değil öbür yanağını çevir de değil teslim ol hiç değil tutturmuş gidiyor insanlar mutluluk da mutluluk nereden çıktı bu işte bir sakatlık var yaşam denen sürenin büyük kısmı mutsuzluk ile acı ile en azından kösnül bir duyusuzluk içinde geçmiyor mu hayır polyanna şablonunuzu kendinize saklayınız mutluluğa kafayı takmak mutsuzluğa saplanmak kadar tehlikeli önemli olan her durumdan konumdan göçümden mümkün olduğunca tad almak baş ağrısından hoşlanan kaç kişi tanıyoruz peki tamam kolay değil ama o baş da durup dururken ağrıyıyor ile bu yüzden yakınmak da çözüm değil hiç değilse eğlenmeye çalışın ya da başınıza felaket üstüne felaket geldi dur yolcu dur dur hah ne oldu yani ne oluyor da oluyor düşün

herkesin herkesin bir rolü var oyun oynuyoruz burada dünya prömiyeri üstelik ile herkes rolünü en iyi şekilde oynamak zorunda varıyla yoğunla fakat nedir sonuçta bu bir rol bilinçli olalım lütfen her şeyden önce rolümüze saygı duymamız gerekiyor kötü rol diye bir şey yoktur bütün roller

roma'ya çıkar üstelik beş yüzüncü oyunu oynuyor da değilsiniz her ne kadar sıkı can iyiye de suratınızdaki o ifadeyi etrafta gezdirmeniz gerekmez hayır prova yok herkes çok yetenekli yeter ki insan oynamak istesin

bu bir tutum sorunu kişi mutsuz olabilir olmalıdır eğer komşunuz mutsuzu oynuyorsa ile iyi oynuyorsa onu kutlayınız belli belirsiz göz kırpmanız bile yeterlidir oyuncuların izleyicilere gereksinimleri olduğunu unutmayınız gerektiğinde birbirinize izleyici olunuz

dedik ki önemli olan mutlu ya da mutsuz olmak değil yaşadığın her bokluktan zevk duymak ee bu girişkenliği öldürmüyor mu yani bunu kusursuz benimsemiş biri hiçbir şey yapmadan yatıp durursa ile bundan büyük zevk alırsa yaşamını çok iyi değerlendirmiş mi sayılacak? (haksızlık buba) hayır (sağol) çünkü karmaşıklıktıkça çeşitlendikçe inceldikçe alınabilecek zevk de o oranda gelişir karmaşık çeşitli ince olur bir yere kadar bu yer bünyeye bağlıdır herkes bu uç noktayı bulmakla yükümlüdür gittiği kadar ile herkes müsait bir yerde inebilir

16 (38)

Hakan Cem'i görmeye evine gidiyor ama tek başına, çünkü Yağmur, ailesiyle bir hafta geçirmek için Ankara'da.

17 (39)

Cem ve Hakan arabada gidiyor, Kronk hakkında konuşuyor.

18 (41)

Cem ve Hakan bir dinlenme tesisinde. Hakan kendi yaşadıklarını anlatıyor Kronk çıkmalı beri.

19

Cem Hakan'ı evine bırakıyor, devam ediyor.

20

Cem, Duteron'u görmek için Kuzguncuk'a gidiyo. İki adam birbirlerini çok iyi tanıyor gibi. Cem, ona olayların yakında kontrolden çıkacağını söyleyerek, Yağmur'un devam etmesine izin verilip verilmemesi gerektiğini soruyor. Duteron gizemli; görünüşe göre şu aşamada doğrudan müdahaleden yana değil.

21 (43)

Hakan havaalanında Yağmur'u karşılıyor.

22 (44)

Müzik: Towner, Garbarek, Weber – “Drifting Petals” (*Solstice*).

Yağmur'un kanepesinde film seyrediyorlar arka arkaya yatmış.

23 (45)

Müzik: Towner, Garbarek, Weber – “Drifting Petals” (*Solstice*) - devam

Hakan ve Yağmur ders çalışıyor.

24

Nisan'la Yağmur Kandilli'de, caminin dibindeki balıkçıda bir akşam yemeği yiyor, Nisan “vişne suyu” içiyor, Yağmur'sa “ayran.” Yağmur biraz Ankara'yı anlatıyor, Akbulut'la görüşmüş, Amerikan Büyükelçiliği'ne gidip Bush'un danışmanına telefonda bilgi vermiş Hakan'la ilgili. “Sen inanzmazdın böyle şeylere?” diyor Nisan, Yağmur sıkı bir Birincici olduğu için. Yağmur “İlk elden görünce insanın fikri değişiyor,” diyor. Nisan'ın bu bilgiyi proses etmesi birkaç saniye sürüyor. Demek Hakan'ı bulan Yağmur'muş! Yoksa yeni sevgilisi de Hakan mı?! Epey bir kıkırdıyorlar, geyik yapıyorlar, sonra Nisan ciddileşiyor, “İş ciddi yani?” diyor. “Ciddi,” diyor Yağmur, “böyle daha nereye kadar devam edecekti zaten, ortada lider yok bir şey yok, Kronk'a yazık valla, tam güçleniyorken adam yüz üstü bırakıp gitti.” Garsondan bir “ayran” daha istiyor buzlu, “Ama kolay olmayacak,” diye devam ediyor, “bizim ekip, eski ekip yani, sert önlemler almaya hazırlanıyor. Acayip bıçak sırtı bir yerdeyim Nisan, sıçarsam hepimiz birden sıçarız.”

25

Hakan annesini merak ediyor ve sonunda onu aramaya karar veriyor; bir gün Yağmur'la birlikte onunla öğle yemeğinde buluşuyorlar. Garip bir karşılaşma bu – anne ve oğul arasında duygusal bir bağ yok ama yemek boyunca birbirlerinden hoşlanmaya başlıyorlar. Yıllar sonra annesiyle buluşmak Hakan'ı derinden etkiliyor; sanki yeni bir empati boyutu kazanıyor.

26 (46)

Hakan ve Yağmur Migros torbalarını arabaya yüklüyor, Hakan kullanıyor arabayı, Yağmur'a Birinci Manifesto'yu veriyor.

27 (48)

Yağmur hızlı hızlı ve atlayarak bazı maddeleri okuyor:

1. Bir ilişki ilişmekle yetinmemelidir.
2. Islak olmayan bir ilişki düşünülemez.
7. Söylenmeyen söz ağırlaşır.
16. Beklemek erdem değil, çaresizliktir.
17. İnsan temelde yalnızdır. Üst katlar için kesin bir şey söylenemez.
21. İnsan tek başına da sıkılabiliyorsa bu becerisini geliştirmelidir.
25. İlişki, il-İŞ-ki değildir. Fazla mesai ücrete tabi değildir.
31. Her sonun nasıl olacağı en başından bellidir.
32. Eğer bir ilişkinin bitmesi mümkünse bitecektir.

Yağmur'un suratı allak bullak. “Nereden buldun bunu?” diye tutturuyor.

28 (49)

Yağmur evinin kapısını kapayıp içeri giriyor ve hemen Geniş Sırtlı Adam'ı arıyor.

29 (50)

Arabada Hakan dışarıda yemeyi öneriyor, Yağmur hepsini reddediyor.

30 (51)

Geniş Sırtlı Adam'la Yağmur salonda oturuyor, Yağmur ona Manifesto olayını anlatıyor – Kronk metninin tıpatıp aynısı.

31 (52)

Arabada Hakan oynaşmaya çalışıyor ama Yağmur itiyor.

32 (53)

Yağmur'la adam, bunun nasıl olabileceğini tartışıyor.

33 (54)

Hakan Yağmur'un evinin önünde duruyor, torbaları yukarı çıkarıyor, ayrılıyorlar.

34 (55)

Geniş Sırtlı Adam, Yağmur'la vedalaşıyor, ayrılıyor.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Özet

Birincici-İkincici kavgası can alıyor, Yağmur arada kalıyor. Alibey yeni verilere ulaşıyor Holéy Sevrer’la ilgili. Nisan Hakan’la bağlantı kuruyor İkinciciler adına ve Kronk kitabını veriyor, Yağmur’la arkadaş olduğunu ağzından kaçırıyor, Yağmur’un Kronkçu olduğunu anlatıyor. Hakan Yağmur’la yüzleşiyor, kavga edip barışıyorlar. Alibey Hakan’ı bu işlerden uzak durması için açıkça uyarıyor ama Hakan umursamıyor. Cem’i iş yerinde ziyaret edip kitabı gösteriyor, fikrini soruyor. Games’in organize ettiği “oyun”lardan biri de Kronk mu?

1

İstiklal Caddesi, gece oldukça geç vakit, tinerciler var daha çok. Bir grup fazla şamata yapmadan ama neşeli bir halde yürüyor, ya sokaklardan birine dönüyorlar (Bekar Sokak mesela), karşılarına silahlı iki kişi çıkıveriyor, ne olduğunu anlayamadan gruptakileri öldürüp kaçıyorlar. Bir tinerci cesetlerin başına gelip inceliyor.

2

Yağmur’un merkezdeki odası. Bir kadın Yağmur’a rapor veriyor, İkinciciler’le ilgili istihbarat. Odaya Nisan giriyor, gözleri yaşlı. Yağmur onu görünce hemen kalkıyor, dışarı çıkarıyor, arabaya biniyorlar. Önceki gece öldürülenler İkinciciymiş, biri Nisan’ın yakın arkadaşımıış. Yağmur sinirden direksiyonu dövüyor. Çok fena iki arada kalmış durumda.

3

Sunucu: İkincicileri Birincicilerden ayıran farklar, iki grubu bu derece kanlı bıçaklı bir çatışmanın ortasına iten nedenler neydi? Uzmanlar temeldeki farkın kutsal Kronk metnine dayandığını söylüyor: İkinciciler metnin daha uzun olduğunu ve bazı bölümlerin Birinciciler tarafından çıkarıldığını savunuyor, Birinciciler ise bunu kesin bir dille reddediyor. Bu metinlerden bir kısmının, İkinci’nin gelişile ilgili olduğu söyleniyor. Pratikte de bazı farklılıklar var, örneğin Birinciciler

greylfurtun dilimlenerek yenmesi gerektiğini savunurken İkinciler bunu kesin bir buyruk olarak görmüyor ve greylfurtu kaşıkla yemekte diretiyor.

Yasemin (32, İkincici): Kronk'un büyümesinin önündeki en büyük engel bence Birinciler. Dünya barışını sağlayabilecek küresel bir güç olabilecekken, atıl bir şekilde Birincilerin iktidar oyunlarına mahkum olduk. Uzun süredir sessiz bir bekleyişimiz vardı, şimdi çok umutluyuz.

Birol (48, Birincici): Böldürmeyeceğiz. Açıkça söyleyeyim. Avuçlarını yalarlar. Dağdan gelip bağdakini kovmak nedir ya? Kronk bizim dinimiz, her şeyimizi verdik sahip çıktık, bugünlere getirdik. Dünya liderleri Kronkçu oldu, herkes ağzımızın içine bakıyor. Ne idüğü belirsiz bir zıppıktıya, onun peşine takılan üç buçuk aklievvele teslim edecek değiliz Kronk'u. Avuçlarını yalasinlar.

4

Bir İnce Bilekli, gece vakti Yağmur'un dükkanının tabelasını değiştiriyor; "Sonsuz Sahaf" iniyor, yerine "SonSöz" geliyor.

5

Alibey Ulm'daki Wiblingen Manastırı Kütüphanesi'ne giriyor. Nefis bir yer burası. Kütüphane müdürü kadınla konuşuyor, kadın ilgiyle dinliyor anlattıklarını, yüzünde hiç tepki yok. Birlikte koleksiyona gidiyorlar, özel korumalı küçük bir odaya giriyorlar. *Concerning the Destinie of the World in Seven Installments* adında, beyaz keçi derisi ciltli, altın varaklı kalın bir cilt çıkarıyor kadın, ufak masaya koyuyor, Alibey'in omzuna dokunuyor ve çıkıyor.

Sunucu: Can Alibey Uzan Wiblingen Manastırı'nın kütüphanesinde Holéy Sevner ile ilgili ne gibi bilgilere ulaştı?

Uta Mannheimer (77, emekli kütüphane müdürü): Wiblingen Manastırı 1093'te kuruldu, yüzyıllar içinde de çok değerli bazı kitaplar buradaki kütüphanede toplandı. Bunlardan biri olan "Dünyanın Kaderi" dünya tarihini teleolojik bir açıdan ele alıyor ancak dinsel metinlerden çok Marksist yöneme daha yakın. Kitap onbeşinci yüzyıl yazması, I. Scitarquo tarafından yazılmış ama bu kişi hakkında sahih bir bilgi yok. Holéy Sevner'dan söz eden ender kaynaklardan biri. Dünya tarihinin 763 yıllık iyi ve kötü dönemlerini anlatıyor, mesela 1465'e kadar kötü dönemdi, şimdi iyi dönemdeyiz, tabii iyi ve kötü ne demek tartışmalı. Holéy Sevner'in yedi daimi üyesinin adları ve

sorumluluk alanları da bir tek bu kitapta geçer: Neeling, Utracak, Jahiveh, Eilohis, Duteron, Papavka, Redaktu. Örneğin Duteron, dünyadaki dinlerden sorumluydu, Bay Uzan'ın en çok ilgisini çeken de o oldu tabii.

Sunucu: Modern dönemde kitabın yeni baskısı hiç yapıldı mı?

Mannheimer (gülümsüyor): Yazmanın ben emekli olduktan bir süre sonra çalındığını duydum ama doğru mudur bilemem. Baskısı yapıldığını da hiç duymadım.

6

Nisan'ın kocası Mukaber'i görüyoruz, karısının ve çocuklarının terk ettiği evde tek başına yaşıyor. Burası tam bir çöp ev haline gelmiş, mutfakta yerde tencereler kaplar duruyor pislik içinde, ocakta fokurdayan koca bir tencere var, içinde yeşil renkli bir bulamaç. Salondaki masanın üstüne kitaplar yığılmış; açık kalan bir köşede Mukaber, ciltli bir deftere bir şeyler yazıyor, sayfanın üst kısmında şunu seçiyoruz:

2.5.1. Okuyucu okurken öldürmekte olduğunu farkeder – Cortàzar'ın mavi kadife koltuklu öyküsünün tersi. (O öykü de, “Okuyucu Nasıl Maktul Olur?” başlıklı bir incelemenin en iyi parçalarından biri olabilir rahatça.)

Kapı çalınıyor, zar zor kalkıyor Mukaber, kapıyı açıyor, karşısında bir İnce Bilekli, o günün gazetelerini uzatıyor. Mukaber bir şey demeden gazeteleri alıyor, kapıyı kapayıp masasına dönüyor.

7 (56)

Sunucu: Önceki bölümde önemli sorular atıldı ortaya. Hakan, Yağmur'un Kronk'la olan ilişkisini biliyor mu, bilmiyor mu? Manifesto konusundaki gerçek nedir? Hakan ne dereceye kadar Yağmur'un kontrolünde?

Hemen, daha önce tanık olduğumuz bir sahneyi anımsıyoruz: Alibey ve Hakan mutfakta, çay içecekler, Hakan babasına Kronk hakkındaki bilgilerini anlatıyor ve aralarında şöyle bir konuşma geçiyor:

“Sen nereden öğreniyorsun bunları?”

“Yağmur sayesinde.”

“Peki o?”

“E işte sahaf dükkanı var ya, böyle uçuk şeyler geçebiliyor eline, bir sürü insan girip çıkıyor.”

“Rastlantı yani.”

“Evet, değil mi?”

Bu noktada iki farklı görüş var:

1. Hakan, Yağmur’dan şüphelenmiyor. Onun, Birinci’nin sağ kolu olduğunu, İkincilere karşı Birinci’yi desteklediğini kesinlikle bilmiyor. Hakan’ın örgütten hiç kimseyle ilişkisi olmadığı da biliniyor. Manifesto olayı ise olasılık kanunları dahilinde gerçekleşmiş olabilir. Daktilonun başına oturtacağınız bir şempanzenin, sonunda Shakespeare’in bir sonesini yazacağı gibi.

2. Hakan Yağmur’un gizlediği şeyleri seziniyor. Ayrıca Kronk’u da bir şekilde ele geçirmiş ve bunu zekice bir yoldan Yağmur’a anlatıyor.

Görüldüğü gibi bu soruların kesin yanıtları yok. Ancak kesinlikle bilinen bir şey var, o da İkincilerin, bu olaydan hemen sonra Hakan’la temasa geçtikleri.

8 (57)

Alibey, Hakan ve Yağmur tiyatrodadır. Perde arasında Hakan yalnız kaldığında Nisan geliyor yanına, örgütün ilk teması. Gelmesinden ne kadar mutlu olduklarını, Birincici-İkincici kavgasını anlatıyor, onu arayacağını söylüyor, hizmetinizdeyim diyor. Hakan bunu Yağmur’a anlatmıyor.

9 (42)

ZZ: Beş yaşındaki Hakan bir müzik aletleri dükkanına giriyor.

10 (58)

Bir İnce Bilekli, Hakan’ın komodininin çekmecesini açıyor ce prezervatiflerini deliyor.

11 (59)

Hakan otobüs durağında, markette, iskeledeki balıkçıların önünde şüphel tipler tarafından izleniyor hissine kapılıyor, Kronkçu olduklarını düşünüyor.

12 (59)

Caddebostan Uludağ Kebapçısı'nda İskender yiyecek Hakan, yemeğini Nisan getiriyor. Tuvalete gidip konuşuyorlar. İkinciciler Toplantısı'nı haber veriyor Nisan, bir ay kadar sonra olacak, konu Hakan. O zamana kadar Hakan'ın hazırlanması ve toplantıya da katılması lazım. Akşam buluşacaklar, Kronk kitabını verecek Hakan'a. Tuvaletten çıkıyor. Arkalarından da Yağmur.

13 (60)

Hakan'ın evi, Yağmur geliyor. Bir yandan oynaşıyorlar, bir yandan da Hakan Nisan'la konuşmasını anlatıyor.

Müzik: 29th Street Saxophone Quartet, "Free Yourself" (*The Real Deal*).

14 (61)

Hakan ve Nisan Pembe Papağan Barı'nda (Çiftehavuzlar Aksi Bar). Nisan Kronk'u Hakan'a veriyor, mor deri ciltli bir kitap. İkinciciler toplantısında tartışılacak strateji seçeneklerinden söz ediyorlar. Sonra Bağdat Caddesi'nde yürüyüşe çıkıyorlar, ıslak ve soğuk bir mart gecesi. Nisan, Yağmur'u tanıdığını ağzından kaçırıyor, sonra onun da örgütten olduğunu, eskiden Birincici olduğunu, şimdi Hakan'ın en büyük destekçisi haline geldiğini anlatıyor. Hakan bu bilgilerin kendisinden saklanmış olmasından dolayı büyük bir öfke içinde. Nisan'ı orada bırakıp hışımla eve dönüyor.

15 (62)

Evde Yağmur Hakan'ın yatağında uyuyor. Hakan onu sertçe uyandırıyor, mutfakta kavga ediyorlar. Yağmur da manifestoyu soruyor – Hakan açıp bakıyor, aynısı Kronk'ta var. Hakan odasına gidip yatıyor, Yağmur'a "yanıma gelme" diyor. Yağmur evden gidiyor, berbat halde.

16

Artık resmen ara vermiş durumdadır. Hakan, Nisan'ı arıyor, buluşuyorlar. Nisan bir ikilem içinde – en yakın arkadaşının sevgilisine aşık olmaya başlamış. Nisan'ın ikincilerin içinde bulunduğu kötü duruma dair anlattıkları Hakan'ı etkiliyor. İlk defa olarak birçok insanın hayatında fark yaratabileceğini, bunun sadece aptalca bir oyun olmadığını kavrar gibi oluyor. Yağmur, doğal olarak Hakan'da bu etkiyi yaratmamış çünkü hem Kronk'la ilişkisini ondan gizliyor hem de mesele onun için inanç değil, güç. Oysa Nisan için Kronk, dünyaya barış getirecek gerçek bir yeni din ve o da dinine tümüyle bağlı. İkisi, Yağmur'un yaptıklarını konuşuyor. Hakan çok üzülüyor ama Nisan onu sakinleştiriyor. Tam yakınlaşmanın eşiğine gelmişlerken Nisan kendini durduruyor ve şaka yollu Hakan'a müsait bekar arkadaşı olup olmadığını soruyo. Hakan, Cem'den bahsediyor ve onları tanıştırmayı teklif ediyor. Oradan ayrıldığında, Yağmur'u affetmeye karar vermiş.

17

Nisan, Yağmur'la içten bir konuşma yapıyor; Yağmur, mahvolduğunu belli etmemeye çalışıyor ama Hakan'ı kaybetme düşüncesi onu ilk kez sarsıyor. Nisan ona, Hakan'ın onu hala çok sevdiğini ancak aynı zamanda ona güvenmeye ihtiyacı olduğunu anlatıyor. Yağmur başıyla onaylıyor. Nisan kesinlikle haklı.

18 (63)

Yağmur laf dinlemeyip geliyor bir gece ilerleyen saatlerde, anahtarı var, içer giriyor sessizce. Hakan uyumuş. Sevişiyorlar.

19 (64)

Bir İnce Bilekli, otomata basmadan, karanlık merdivenlerini tırmanıyor bir apartmanın. Aradığı kapının önüne geldiğinde, elindeki zarfı kapının altına sıkıştırıyor. Sakin adımlarla iniyor merdivenlerden.

20 (65)

Hakan sabahleyin boş bir yatağa uyanıyor. Başucundaki komodinin üstünde Yağmur'dan bir not buluyor. Hakan Yağmur'u çoktan affetmiş. Çok toy, Yağmur'a da çok aşık.

21 (66)

İkinci Rüya: Bermafato ve taş.

22 (67)

Mutfakta bir not daha. Alibey geliyor, Hakan'ı uyarıyor işin ciddiyeti konusunda, Hakan bozuluyor, Yağmur konusunda da alınganlık yapıyor, Alibe hayatta başarılar dileyerek evden çıkıyor, kapıda İncebilekli'nin notunu buluyor, Hakan'a veriyor:

Falınız:

Hiç beklemediğiniz biri

sizi intihar edecek.

Hakan odasına dönüp Kronk okuyor.

23 (68 – kısaltılmış)

Kronk metni:

efendim konu önemlidir önemli olmasa ben burada olmazdım eğer özetleyecek olursak *in twenty words or less* yaşam anlamlı ya da anlamsız değildir yaşam yalnızca vardır o kadar dolaşısıyla siz insansınız kafanız çalışıyor gelişiyor(muş)sunuz ilerliyor(muş)sunuz günün birinde büyük harfle adam olmayı umuyorsunuz diye diyelim ki kendi ağırlığının bilmem kaç katını taşıyan karıncadan ya da boyunun şu kadar katı zıplayabilen pireden daha anlamlı yaşamlar yaşadığınızı sanmanız ile bulutlu bir bahar sabahı kırmızı turp bulmuş gibi bu saniye sarılmanız pek eğlenceli durmadan soruyorsunuz kendinize birbirinize neden nasıl niçün yaşıyorum ben neden deli ediyorum insanı bu dünya bu gece bu yıldızlar bu koku ile dahi ne demeye geceler bu kadar kısa ki zorunludur dört nala sevişmek aferim sorun sorun bakalım oysa bu kadar dumanaltı olmaya ne

gerek var siz yaşıyorsunuz varsınız çünkü vaktiyle babanız ananızı bir güzel sikti yalanım varsa söyleyin bunu bile bile hala yaşamda anlam aramak yaş amda anlam aramakla birdir arıyorsunuz ben ne yapabilirim daha komik daha *absurd* daha saçma bir şey olabilir mi penisle vajinanın birleşmesinden ortaya çıkan bir şeyden daha ne beklenebilir eğer illa anlam istiyorsanız her ne demekse işte siz de sıranız geldiğinde sikişeceksiniz sonra da çocuklarınız vs iyi ama bunu gergerdanlar zürafalar balinalar da yapıyor yapacak tabii herkes yapıyorsa bir bildikleri var demektir tamam mı bu işi nasıl yapacağınızı da ben öğretecek değilim bilmiyorsanız açın kitabını okuyun hayatta en hakiki mürşit sikimdir

hadi bakalım buyrun burdan yakın sevgili kronk sen ne demek istiyorsunuz yani madem öyle baştan söyleseydin de yazıyı hiç bulmasaydık rönesansı da yapmasaydık uykumuzdan feda edip aya gitmeseydik boşuna mı debeleniyoruz biz burada kenar süsü müyüz ulan kek miyiz üzümlü mü sandın sen bizi

hep böyle oluyor hayret bir şey insan çok komik bir yaratık yahu oğlum kendi kendinizi ne kadar ciddiye alıyorsun öyle hadi kendi aranızda konuşurken birbirinize hava atmanıza bir şey demiyorum ama bana gelip rönesans aya yolculuk havuç suyu sıkma makinesi filan deme olmaz mı şunu anlaman

24

Alibey Nisan'ın eski evinin kapısını çalıyor. Mukaber açıyor epey beklettikten sonra ama sadece başı görünecek kadar. "Nisan Hanım'ı arıyordum?" diyor Alibey, Mukaber onu yaka paça içeri çekip kapıyı kapıyor, "Ne yapacaksın Nisan'ı?" diyor. Mukaber çıplak. Alibey nereye düştüğünü anlamaya çalışıyor, "Oğluma Kronk'la ilgili bazı bilgiler ve metinler vermiş de, onunla ilgili konuşacaktım," diyor. "Şşşş!" diyor Mukaber, "Adını ağzına alma!" Anlatmaya başlıyor, bir yandan da vücuduna iğrenç kokulu bir bulamaç sürüyor – koltuk altlarına, göğsüne, bacak arasına, sonra tuhaf bir şeyler giyiniyor: dediğine göre Kronk örgütü Nisan'ı ve çocuklarını rehine almış, ona karşı savaş açmışlar, dünyayı ele geçirmeye çalışıyorlarmış. Başta söyledikleri, Kronk hakkında bildiklerimize uyuyor aslında, fakat sonradan sapıtıyor Mukaber – örgütün bütün dünyadaki yazarları öldürmeyi hedeflediğini, bunu da okurlara yaptırdığını, kitabı okunan yazarların öldürüldüğünü, yakında yazacak kimse kalmayacağını ağzı kalabalık bir biçimde, ne dediği tam anlaşılmacak şekilde anlatıyor, Kronk'a savaş açmış, bu gece muharebenin ilk gecesiymiş, özel koruyucu kokusunu sürünmüş ve şimdi yanına asker olacak insanları ve hayvanları toplamak için

dışarı çıkıyormuş, Kronkçuları bulup yok etmek üzere¹. Alibey'i orada bırakıp gidiyor. Alibey üzerinden kamyon geçmiş gibi, zar zor kalkıyor yerinden, çıkıyor, kapıyı arkasından çekiyor.

25 (69)

Hakan Games Inc.'e gidiyor, Cem'le konuşmaya. Zar zor binaya giriyor, o kapıda boğuşurken çıkış kapısından Duteron Bey çıkıyor, arkasında söylediklerini not alan asistanı; ama Hakan görmüyor. Cem resepsiyona gelip onu alıyor, sonra yolda gördüklerini açıklıyor şirketle ilgili – işi masa oyunlarından çok öteye taşımışlar, siyasi işlere bulaşmışlar. Hakan Cem'e yeni gelişmeleri anlatıyor, İkinci olduğunu, Yağmur'un konumunu vs. Manifesto muammasını konuşuyorlar. Kronk kitabını gösteriyor Cem'e. Cem Kronk'la ilgili konularda biraz defansif davranıyor, gözümüzdüden kaçmıyor, ama fazla yorumda bulunmaktan da özenle kaçınıyor. Hakan Cem'i Nisan'la tanıştırmaya sözü veriyor.

26

Cem, Hakan'ı uğurladıktan sonra bir konferans salonuna geçiyor. İçeride yaklaşık 300 İnce Bilekli var. Onu görünce herkes alkışlamaya başlıyor, Cem onları podyumdan selamlıyor, ardından kesin bir sessizlik oluyor, "İyi gidiyoruz!" diye bağıyor Cem ve "fist pump" yapıyor, salonda çığlıklar kopuyor.

¹ Cem Akaş, *Suç ve Ceza*, 1992.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Özet

Kronk'un endüstriyel, finansal, tarımsal ve kültürel krallığını görüyoruz. Yağmur Hakan'ı merkeze götürüyor, orayı da gezdiriyor. Kronk'un Tatalya Bayramı kutlanıyor. Alibey Holéy Sevner'in merkezinin Akmerkez'in içinde gizli bir kısımda kurulacağını öğreniyor. Hakan ve bazı İkincilere arabayla saldırıyorlar. Alibey Yağmur'a gidip Hakan'ı bırakmasını istiyor. Mukaber ölüyor ama Nisan kolay atlatıyor. Geniş Sırtlı Adam Hakan'ı topluma açık bir yerde edepli bir biçimde tehdit ediyor ama Hakan umursamıyor, Cem de ona destek oluyor. Çin devletinden temsilciler de Yağmur ve Hakan'ı tehdit ediyor, Çin'deki misyonerlik faaliyetlerini sürdürürlerse Kronk'un endüstriyel yatırımlarının sonunun iyi olmayacağını söylüyorlar. Alibey son çare olarak Cem'e gidiyor, onu hem Birinci, hem de "7"nin yazarı sanıyor; Cem ona kararın Hakan'a ait olduğunu, kimsenin bir şey yapamayacağını, karar anının da yaklaştığını anlatıyor.

1

Sunucu: [kaşık ve kek fabrikalarından, reklamlarından, Florida'daki greyfurt bahçelerinden görüntüler] Kronk'un yalnızca küresel bir din ve uluslararası bir siyasal güç olmadığını, aynı zamanda ciddi bir ekonomik aktör olduğunu unutmamak gerek. Kronk'un Çin'de üretim yapan dört ayrı "sol el kaşığı" fabrikasının yıllık toplam cirosu 300 milyon dolar ve dünya lideri. "Sol el kaşığı nasıl oluyor?" diye merak edebilirsiniz; alışıldık kaşıklara çok benzemekle birlikte, kaşığın sağ kenarı bir parça daha yüksek. Kronk'un üzümlü kek markası "Rez" de bir dünya markası, yıllık cirosu 700 milyon dolar. Kekin tutkunları aynı zamanda paketlerin içinden çıkan fallara da bayılıyor. Kronk, yetiştirdiği greyfurtlardan ve ürettiği greyfurt sularından da yılda yaklaşık 100 milyon dolar kazanıyor.

[Borsa görüntüleri, jenerik, gerçek IFSE değil] Ancak Kronk'un asıl gelir kaynağı, IFSE (Individual Futures Stock Exchange) adı verilen bir borsa sistemi. Burada şirketler değil kişiler kote oluyor, doğrudan bireylere ve onların geleceklerine yatırım yapılıyor. Gerçek şahıslar tıpkı şirketler gibi kendi hisselerini satabiliyor. IFSE yönetimi kimlerin borsada kote olabileceğine çok sıkı bir kontrol mekanizması sonucunda karar veriyor ve bu şahıslar hakkında yatırımcılara gerekli olan bilgiyi doğrulanmış olarak sağlıyor. Bu sayede "mikro kredi" ve "girişimcilik" çok daha gelişkin bir

düzeğe taşınmış durumda. IFSE'nin büyüklüğü 200 milyar dolar civarında, Kronk'un IFSE'den ve mikro kredilerden elde ettiğı yıllık gelirirse iki milyar dolara ulaştığı tahmin ediliyor. Yağmur, bu krallığı Hakan'a tanıtıyor.

2

Bir gece Yağmur Hakan'ı Kronk merkezine götürüyor, öncesinde güvenlikten girişteki tek güvenlik kamerasını devre dışı bırakmasını istiyor. Binayı oda oda geziyorlar, Hakan daha çok mobilyaları, sanat eserlerini, manzarayı beğeniyor gibi. Yağmur 30 bilgisayarın olduğu bir salonu gösteriyor, dünyanın en gelişmiş bilgisayarları diye, 486 işlemcili zavallı şeyler tabii. Birinci'nin odasına çıkıyorlar, duvardaki ekranlardan üretim merkezlerini, IFSE işlem salonunu izliyorlar. "E o kadar para ne oluyor sonra?" diye soruyor Hakan elbette.

3

Sunucu: [dünyadan Volun Volum görüntüleri] Kronk'un tüm dünyaya yayılmasını sağlayan en önemli faktör, 36 ülkede faaliyet gösteren ve her yıl yeni ülkelere giren gönüllülük ajansı VV- Volun Volum. VV'nin kadroları buldukları ülkelerde özellikle sosyal hizmetlerde eksiklik hissedilen alanları saptıyor, buralarda çalışmak isteyecek gönüllüleri buluyor ve eşleştirme yapıyor. Güçlü sosyal devletlerin olduğu ülkelerde bile VV'nin ciddi bir prestiji var; diğerlerinde VV'ye yarı kutsal bir hayır kurumu gözüyle bakılıyor, yalnızca hizmet alanlar mutlu olmuyor, gönüllü katılımcılar da neredeyse dini bir tatmin yaşadıklarını yaygın biçimde ifade ediyor.

4

Yağmur kendi anlattıklarından heyecanlanmış gibi, Hakan'ı ellemeye başlıyor, kanepeye geçiyorlar, Yağmur Hakan'ın kemerini açmaya çalışıyor ama Hakan elini durduruyor, "Şimdi seni yapalım, bana sonra bakarız," diyor, öpüşler, elle müdahaleler. Fakat sonra bu oyun Yağmur'u kesmez oluyor, hadi hadi diye üsteleince Birinci'nin masasına oturtuyor Hakan onu, dizlerinin altından bacaklarını kaldırıp içine giriyor, Yağmur arkadaki camda Hakan'ın çıplak kıçının yansımasına baka baka geliyor.

5 (95)

Üçüncü Rüya: Ortaokul gezisi.

6

Tatalya Bayramı. Kronk'un dini bayramı bu. Nisanda 21 günlük bir sıkıntı perhizi yapıyor önce, herkes kendine göre bir sıkıntı belirleyip 21 gün boyunca bu sıkıntıya rağmen hayattan tat almaya çalışıyor – kimisi bir ya da iki gözünü bağlıyor, kimisi sağ elini kullanmıyor, kimisi musluktan su akıtmıyor. 21 günün sonundaysa 7 günlük bayram var, greyfurt ve bayrama özel tariflerle yapılmış üzümlü kek yemek bu bayramın temel özelliği. Tabii İkinciciler greyfurtu kaşıkla yedikleri gibi keki de kuru üzümünden değil kuşüzümünden yapıyor. Yedinci gün Anadoluhisarı taraflarında bir çayırdaki dev bir piknik düzenleniyor. Bu piknikteyiz. Nisan Hakan'ı getirmiş Yağmur yok, çünkü bu İkinciciler'in kutlaması. Nisan bir yandan bayramı anlatıyor Hakan'a, bir yandan da çeşitli simaları tanıştırıyor – Selda Bağcan'a benzeyen kadın burada, Zülfü Livaneli'ye benzeyen adam da burada. Bayramla ilgili bilgileri onlar da anlatıyor. Ama genel bir duyuru yapılmıyor Hakan'ın burada oluşuyla ilgili, kalabalığın haberi yok. Hakan gülümseyerek izliyor insanların coşkusunu.

7

Bir İnce Bilekli görüyoruz, Beyazıt Kütüphanesi'nde Osmanlıca bazı yazmaları inceleyen Alibey'in yanına gelip bırakıyor, Alibey bir şey diyemeden uzaklaşıyor. Zarfın içinden bir binanın planları çıkıyor, yüksek, silindirik bir bina bu, Alibey bunun neden kendisine verildiğini anlamaya çalışıyor.

8

Yağmur'un evindeler, haberleri izliyorlar. Hubble Uzay Teleskobu fırlatılmış. Doğu ve Batı Almanya, tek para birimine geçme konusunda anlaşmış – Helmut Kohl Kronk selamı verilirken görülüyor ekranda. Hakan çok eğleniyor, "Bu da mı Kronkçu?" diyor, "Aramız çok iyi," diye sırtıyor Yağmur. "Baya baya bir krallık kurmuşsunuz kızım, helal," diyor Hakan. "Büyüyünce hepsi senin olacak," diyor Yağmur. "Sen ne zaman İkincici olacaksın bakalım?" diye soruyor Hakan, "Sen hele bir İkinci ol da bakarız," diyor Yağmur.

9

Alibey Uran Mimarlık ofisinde, Fatin Uran'la görüşüyor, planlarda onun adı var çünkü. Fatin Bey emekli İTÜ profesörü, ciddi bir adam ama Alibey'e sıcak davranıyor. Bu planları kendisinin çizmediğini, bunun nereden çıktığını bilmediğini, Etiler'de böyle bir binanın olmadığını, bu arsanın boş durduğunu ve uçurtma festivali filan yapıldığını söylüyor Alibey'e, planları inceliyor, bunlar bende kalsın diyor, Alibey çıkacakken "Bir tuhafılık var," diye mırıldanıyor. Alibey'e gösteriyor: Silindirik dev binanın ortası bir mısır koçanı gibi boş bırakılmış, daha doğrusu bu daha dar silindir kapalı ve ayrı bir bina gibi, katlar kendi içinde birbirine bağlı, dış silindire de sadece belirli geçişler var. "Büyük bir alışveriş merkezinin içine başka bir bina saklamışlar gibi," diyor, kat planında bu iç binanın alanında "H.S." yazdığını gösteriyor Alibey'in ağzından istemsizce "Holéy Sevner" dökülüyor. O sırada telefonu çalıyor, şaşkınlıkla dinliyor, kapatıyor. "Üç büyük inşaat şirketi Etiler'deki boş arsada Türkiye'nin en büyük alışveriş merkezini yapacakmış, adı Akmerkez olacakmış, benden proje istiyorlar," diyor Alibey'e.

10

ZZ: Duteron Bey Akmerkez'e giriyor, mağazalardan birine giriyor, soyunma kabinine geçiyor, bir kapı daha var, kilitli, anahtarıyla açıp koridorda ilerliyor, çift kanatlı bir kapıya geliyor, içeri girince yaklaşık dört kat aşağıda dev ve kalabalık bir açık ofis alanına silindirin cidarını çevreleyen halka balkondan bakıyor¹.

11

Hakan okulda dersini bitiriyor, sınıf boşalırken üç dört öğrenci, kızlı erkekli, çevresini sarıyorlar, sınıfın boşalmasını bekliyorlar, hayran hayran "Hocam siz İkinci'siniz değil mi?" diyorlar, Hakan inkar edecek oluyor ama sonra "Bakalım, yapacağız işte bir şeyler" çizgisine geliyor. Çocuklar da Kronkçuymuş.

¹ Cem Akış, *Kant Kulübü*, 2004.

12

Grup olarak Bebek'e doğru yürüyorlar, tam Küçük Bebek'in girişindeki çaycıya gelmişlerken yanlarından geçen bir araba üzerlerine sürüyor, Hakan'a bir şey olmuyor ama kızlardan biri yere kaplanıyor, araba ayağının üstünden geçiyor. Taksi durağına koşuyor Hakan ambulans çağırtmak için, bıyıklı abi Kronk selamı veriyor, "Ambulans yarım saatte gelmez Hakan Bey, biz götürelim hemen," diyor, kızın yanına gidiyorlar, bir şeyi yok, ayağa kalkmış. "Şerefsiz Birincicilerin işidir bu," diyor taksici. "Yok artık ya," diyor Hakan inanmaz bir ifadeyle, sonra toparlıyor, "Öyle mi diyorsunuz?" diyor. Taksici endişeli, Hakan hiç değil.

13

Alibey Kronk merkezinin kapısında, Yağmur'la görüşmek istiyor. Bir süre sonra Yağmur geliyor kapıya, "Biraz yürüyelim," diyerek Alibey'le uzaklaşıyor. Alibey Kronk ve Holéy Sevner hakkında bildiklerini kısaca anlatıyor Yağmur'a, "7"den bahsediyor, her şeyi bildiğini söylüyor ve Yağmur'dan Hakan'ı bırakmasını, bunun sonunun kimse için iyi olmayacağını anlatıyor. Sakin sakin dinliyor Yağmur, "Pek az insan kaderini değiştirebilecek güce sahiptir Alibey, Hakan da onlardan biri değil," diyor. "Bence ayrılmanız lazım," diyor Alibey, "Birinciciler senin gerçek niyetini öğrense hiç iyi olmaz herhalde." Yağmur bu tehdidi beğenmiş gibi, "aferin dede" der gibi bakıyor Alibey'e, ama kurusıkıya pabuç bırakacak bir kadın olmadığını da gizleyecek değil: "Alibeycim, kimi siktiğimi nasıl siktiğimi size soracak değilim takdir edersiniz ki, üzmeyin kendinizi böyle şeyler için, olmaz mı?" diyor çocuk kandırma sesiyle, kolunu severek.

14

ZZ: Hakan 57 yaşında, Kronk devasa olmuş, dev bir miting düzenlenmiş, Hakan konuşuyor, tüm dünyada yayınlanıyor; Hakan dünya ülkelerine emir verir bir tonda, iklim değişikliğine karşı alınacak önlemleri anlatıyor. Büyük bir tezahüratla bitiyor sözleri, halkı selamlamaya karısı Nisan da geliyor, kocasının elini tutuyor, öpüşüyorlar, halkı birlikte selamlıyorlar.

15

Mukaber'in evinin kapısı, polis ve komşular toplanmış, Nisan da aralarında, kırılarak açılıyor. Berbat bir koku, her taraf karanlık, perdeleri açtıklarında salonda Mukaber'in çürümüş cesediyle karşılaşıyorlar, elinde Dostoyevski'nin *Suç ve Ceza'sı*. Nisan hüngür hüngür ağlıyor.

16

Cem ve Hakan Pembe Papağan'da bir şeyler içiyor, Cem ona Nikaragua'da olup bitenleri, ülkenin ilk kadın devlet başkanı Violetta Chamorro'nun göreve başlamasını anlatıyor; Games Inc. seçimlerden önce orada bir çalışma yapmış. O sırada yanlarına biri geliyor: Geniş Sırtlı Adam. Hakan adamı tanımıyor, adam Cem'i tanımıyor, Cem adamı tanıyor. Adam olay çıkarmak istemeyen birinin sakinliğiyle Hakan'ı tehdit ediyor, bu işleri bırakmasını, fiziğe odaklanmasını, önünde güzel bir akademik kariyer olduğunu, yazık edeceğini anlatıyor. "Siz sanıyorum Birincicisiniz?" diyor Hakan, "Takdir edersiniz ki bir İkinci olmayacak olsa size de Birincici denmezdi." Adam boş boş bakıyor, Cem lafa karışıyor, "Erkekler olmasa kadınlara kadın denmezdi, düz insan denirdi, onun gibi." "Sen kimsin?" diyor Geniş Sırtlı Adam Cem'e, o da "Hayat ombudsmanı diyelim," diye cevap veriyor. Geniş Sırtlı Adam Cem'e "şimdi mi geberteyim sabaha mı bırakayım?" bakışıyla bakıyor, ama bu medeni ortamda bir şey yapmamaya karar veriyor, "Kelime oyunları gerçeği de, olabilecekleri de değiştiremezsiniz," diyor. "Ona izninizle biz karar verelim, olmaz mı?" diyor Cem. Adam "O kadar kolay olmuyor o işler," diyor, sonra yürüyüp gidiyor.

17

Nisan evde çocuklarla, Yağmur da gelmiş. Sakinleşmiş görünüyor. Mukaber'in kalp krizinden öldüğünü, onları her zaman çok sevdiğini filan anlatıyor; büyük ağlıyor, küçük pek idrak edememiş gibi. Yağmur onlara Mukaber'le ilgili bir anısını anlatıyor: "Ben Nisan'la tanışmadan yıllar önce babanızı tanıyordum. Bir gün bu Mukaber çok sıkıcı bir insan olduğuna karar verdi ve yaratıcılık dersleri almaya başladı. Hocası ona çeşitli ödevler veriyordu, o da bunları en yaratıcı şekilde yapmaya çalışıyordu. İlk ödevi için ona bir düdük vermişler, bunu yaratıcı bir şekilde kullan, sonra gel anlat, demişler."

ZZ: Genç Mukaber konser salonunda oturuyor, elinde düdükle Mozart'ın Sol Majör Serenadı'nı dinliyor, çok kötü çalıyorlar. Mukaber bir düdüğe, bir etrafına, bir sahneye bakıyor. Kalkıyor, emin

adımlarla sahneye çıkıyor, seyircilerden ufak homurtular geliyor; üflemeliler arasında yerini alıyor ve düdüğü çalmaya başlıyor. Şef çaresizlik içinde sağa sola bakıyor, sonunda orkestranın berbatlığından da yılmış olsa gerek, kolları iki yana düşüyor. Önce kemanlar, sonra birer birer diğer çalgılar susuyor. Herkes susana kadar Mukaber çalmayı sürdürüyor, sonra o da susuyor. Seyirciler bağırış çağırış, isyan ediyorlar, Mukaber onlara pişkin pişkin sırtarak el sallıyor. İki kontrbasçı taburelerinden inip bunun yanına geliyor ve sahne arkasına doğru sürüklemeye başlıyor. “Ben MİT’tenim, seyircilerin arasında uluslararası bir terörist var, onu yakalamak için yapıyoruz bunu, hemen bırakın beni.” Şaşkınlıklarından yararlanıp kaçıyor, koşuyor koşuyor, nefes nefese, sonunda tıkanıp duruyor ama çok eğlendiği her halinden belli.

“Babanız başkalarından farklı olmaktan korkmamayı öğrenmiş biriydi,” diye devam ediyor Yağmur, “onu hep bu yönüyle hatırlayacağım.” Çocuklar odalarına gidiyor. Nisan Mukaber’in cesedini öyle görmenin ona çok koyduğunu, ama şimdi kendini çok hafiflemiş hissettiğini söylüyor, “Ben canavar mıyım?” diye soruyor. “Kurabiye canavarısın,” diyor Yağmur. Mahsun gülümseyerek kadeh tokuşturuyorlar¹.

18

Hakan’la Yağmur yatakta, Yağmur Hakan’a arkadan sarılmış. “Nisan ya kolay atlatacak ya da sonradan çarpacak,” diyor. “Senin arkadaşını tanıştıracaktın, ne oldu o iş?”

“Cem mi? Doğru söylüyorsun. Yemek ayarlayalım bir akşam,” diyor Hakan.

“Alibey geldi bana bugün,” diyor Yağmur ve konuştuklarını anlatıyor fazla detaya girmeden. Hakan ciddiye almıyor babasının bu girişimini, “Yaşlandı adamcağız iyice, yazıktır, hiç kafası almıyor böyle şeyleri,” diyor, yavaş yavaş uykuya geçmek üzere. Yağmur uyanık ama.

19

Gümüşsuyu’nun başındaki kırmızı taklı Çin lokantasında oturuyor Yağmur ve Hakan, yemek yiyorlar. Masaya aynı takım elbiseli üç Çinli adam geliyor, oturuyorlar. Yağmur onları Hakan’la tanıştırtıyor, Çin Devlet Başkanı Yang Shangkun’un adamları olduğunu söylüyor, Hakan’ın da Kronk’un yeni lideri olduğunu. Muhabbet Çince. Hakan şaşkınlıkla Yağmur’u izliyor. Üçlüden

¹ Cem Akaş, “Yaratıcılık Dersleri”, *Noktanın Kesişimleri Antolojisi*, 1990.

yalnızca biri konuşuyor. Kaşık üretiminin nasıl gittiğini soruyor Yağmur'a, 1990'da yüzde kırklık bir büyüme beklediklerini söylüyor Yağmur, adam Türkçe "Maşallah" diyor gülümseyerek, zaten sürekli gülümsüyor; Hakan da yüksek sesle gülüyor sohbeta dahil olmak için. Adam işlerin iyi gitmesine çok sevindiğini, bozulmamasını umduğunu söylüyor. Neden bozulsun ki, diye soruyor Yağmur, arkasından bir şey geleceğini sezerek. Adam da Kronk'un Çin'deki yatırımlarından çok memnun olduklarını, ancak Kronk ideolojisinin Çin'de yayılmasına müsaade edemeyeceklerini, bu konuda daha önce uyarıda bulduklarını ama misyonerlik faaliyetlerinin sürdüğünü, bunun son uyarı olduğunu, aksi takdirde Kronk'un yeni bir liderinin maalesef olamayacağını söylüyor. "Afiyet olsun," diyor, üçü birden gülümseyerek kalkıyor, konuşan Çinli Hakan'a altın kaplama bir çift çubuk hediye ediyor, Hakan iki elini birleştirerek Çinli selamı veriyor aklınca, gidiyorlar. "Ne olmuş ne olmuş, anlatsana yahu?" diye sızlanıyor Hakan, meraktan çatlamış. "Seni Çin'e davet ediyorlar," diyor Yağmur, "Kronk'un yeni yönetiminin Çin devletiyle iyi ilişkiler kurmasını çok istiyorlarmış, Çin Halkı üzümlü kek fallarına bayılıyormuş." Hakan memnun, "Aferin," diyor.

20

Alibey'i Cem'in ofisinde görüyoruz, Cem'in gelmesini bekliyor, kitaplara, duvardaki tarihi fotoğraflara bakıyor. Cem geliyor beyaz laboratuvar önlüğüyle. İşler güçler, havada sudan derken Alibey sadede geliyor. 7'yi okuduğunu, araştırmalarından da Holéy Sevner hakkında çok rahatsız edici bilgiler öğrendiğini, oğlunun hayatını kurtarmaya çalıştığını, kendi hayatının bir önemi olmadığını söylüyor. Cem 7'yi kendisinin yazmadığını söylüyor. Alibey inanmıyor. "Birinci de değilim de bari," diyor. Gülümsüyor Cem, "İkisi farklı şeyler, öyle değil mi?" diyor. "Bence değil," diyor Alibey, ama bir kuşku da beliriyor gözlerinde. "Hakan benim can dostum," diyor Cem, "ve ona yapabileceğim en büyük kötülük, ne yapacağına karar vermesini engellemek, kararlarını yönlendirmek olur şu aşamada. Siz onu korumak istiyorsunuz ama hiç aklınıza geliyor mu, ya sizin dediğinizi yapması onu geri dönüşsüz bir yola sokarsa? Belki de tam tersine şu anda üzerinde olduğu yola dört kolla sarılması gerekiyordur esenliğe çıkabilmesi için, olamaz mı? Belirsizlikte hala umut var Alibey. Ama bu belirsizliğin fazla uzun sürebileceğini sanmıyorum; pek yakında Hakan gerçekten de ne yaptığına karar vermek zorunda kalabilir, o belirlenince de o yol onu nereye götürür hep birlikte göreceğiz. Zor bir seçim olacak, ama Hakan'ın seçimi olacak. Sizin, benim ya da Yağmur'un seçimi değil."

Alibey Cem'e bakıyor gözlerini kaçırmadan. "Yağmur'la aynı şeyleri söylüyorsunuz, tuhaf değil mi?" diyor, ama soru gibi değil.

21

Kalabalık bir İnce Bilekli grubu, Suadiye Atlantik'in iç kapıları ile oynuyor, bir şeyler yapıyor.

22

"Winds of Change" – Scorpions. Dünyadan değişim görüntüleri, Hakan-Yağmur görüntüleriyle karışıyor.

ALTINCI BÖLÜM

Özet

İkinciciler Toplantısı Suadiye Atlantik Sineması'nda (bugünkü Marks&Spencer binası) yapılıyor. Hakan konuşma yapacak, öncesinde İkincicilerle sohbet ediyor. Toplantıyı Birinciciler basıyor, silahlı saldırıda ölenler oluyor iki taraftan da. Nisan Hakan'ı güvenli bir biçimde kaçırmayı başarıyor, onun evine gidiyorlar. Yağmur da oraya gelince Hakan peygambercilik oynamayı bıraktığını, bütün bu Kronkçuluk oyununu çok saçma bulduğunu açıklıyor. Yağmur'un hamile olduğu anlaşılıyor, kürtaj oluyor, ilişkileri iyice geriliyor. Yağmur bir yandan da örgütteki kontrolünü kaybetmeye çalışıyor, Hakan'ın öldürüleceği sözünü veriyor. Yağmur, Hakan, Nisan ve Cem birlikte yemek yiyor. Yağmur Cem'in Birinci olduğundan şüphelenmeye başlıyor. Birinci'den gizli mesaj geliyor – Suadiye Otel'nde balo; kendisi de gelecek, Hakan da gelsin, her şey belirlensin istiyor. Birinci Hakan'a mektup yazıp her şeyin değişebileceğini söylüyor, Yağmur'u arayıp Hakan için çalışmasını istiyor; Yağmur konuşanın Cem olduğunu anlıyor ve meydan okuyor. Hakan ve Yağmur bir film sonrasında bindikleri dolmuş tarafından kaçırılıyor ve ikisine de tecavüz ediliyor.

1 (70)

Sunucu: Hakan, çok değil üç-dört ay sonra şimdikinden çok farklı bir ruh hali içinde çıkacak karşımıza. Bu aşamada onun kendine güvendiğini, olaylara ve duruma hakim olduğunu düşündüğünü açıkça görüyoruz. Oysa şimdiden bazı gedikler açılmaya başladı bile - manifesto hikayesinde ve falda olduğu gibi. Üç ay içindeyse kontrolün tümüyle elinden çıktığını görecektir, hatta hiçbir zaman dümende olmadığından şüphelenecek. Yalnızlığı onu ürkütecek. Her şey ardına, tümüyle onun istenci dışında gerçekleşecek, öyle ki, olayların kendine özgü bir akı, bir zekası olduğunu bile düşünecek. Özgüvenine en büyük darbeyi vuran ise, tüm bu yaşadıklarının ve yaşayacaklarının, bir kitapta yazılı olduğunu öğrenmek olacak. Bu, bir insanın yaşayabileceği en kötü durumdur.

2 (71)

Birinciciler toplantısı – 12 kişi, uzun bir masada Yağmur'u haşlıyorlar. İkincicilerin ertesi gün yapacakları ve Hakan'ı peygamber ilan edecekleri toplantı da konuşuluyor. Genel eğilim Hakan ve

Alibey'e suikast düzenlenmesi. Geniş Sırtlı Adam toplantıyı basmayı ve arbedede Hakan'ı vurmaya öneriyor. Yağmur suikast fikrini onaylıyor ama zamanı geldiğinde yapılması gerektiğini söylüyor.

3 (72)

Kalabalık salonun büyük kapısı birden açılıyor ve içeri eli silahlı beş-altı kişi giriyor - herkes panik içinde kaçırmaya çalışıyor silah sesleri duyulduğunda. Ağır çekimde izliyoruz bunu.

4 (73)

Geniş salonda -eskiden sinema olduğu, ama epeydir kullanılmadığı, perdenin yırtıklığından, koltukların eskiliğinden ve bazılarının sökülmiş olmasından anlaşılan Suadiye Atlantik'in salonu burası- üç-dört yüz kişi toplanmış, çoğu ön sıralara, sahnenin önüne ve üstüne birikmiş; aralarında Hakan'ı seçiyoruz, konuşma yapması için getirilen kürsüye oturmuş; bir uğultu var, herkes bir şeyler söylüyor, gülüyor, bağırıyor; (yine de) coşkun bir duygusallık hissediliyor havada, insanların yüzlerindeki ifadeden olsa gerek.

5 (74)

Ağır çekimde sahneye doğru yürüyor silahlı grup. Salondaki kalabalığın bir bölümü kürsünün etrafını kapatmaya başlıyor. Hakan'ın suratında hem şaşkınlık, hem de hafife alır bir inanmazlık göze çarpıyor - sırtıyor açıkça.

6 (75)

Hakan İkincilerden biriyle, ilk hedef olan kaşığı sol elle tutma kuralını konuşuyor.

7 (76)

Kalabalığın arasından birkaç kişi, silahlı grubu durdurmaya yelteniyor - silahlı adamlar yavaşça, neredeyse sevecenlikle bazılarının kafalarına kabza ve dipçikle vuruyor, bazılarınıysa

istememezcesine tetik çekiyorlar. Silah sesleri uzun uzun yankılanıyor, spagetti western'leri anımsıyoruz ister istemez. İkinci Bölüm'de gördüğümüz, daha sonra da Hakan'la tanışan Genç Adam, Geniş Sırtlı Adam'ı vuruyor.

8 (77)

Hakan Kronk selamının anlamını konuşuyor İkincicilerle.

9 (78)

Silah sesleri ve yere düşenlerin yarattığı şok, dalga dalga sahneye doğru ilerliyor. Nisan Hakan'ı çekiştiriyor, sahnenin arkasına kaçırmak için hamle ediyor.

10 (79)

Hakan'a büyük sevgi gösterisinin ortasında Birinciciler salona giriyor.

11 (80)

Karşılıklı silah atışları. Nisan Hakan'ı sahne arkasına kaçırıyor, sonra da arabasına bindiriyor.

12 (81)

Nisan'ın küçük evindeyiz. Nisan çocuklara bakıyor, Hakan Yağmur'u arıyor.

13 (82)

Yağmur kendi evinde, asabi. Hakan arıyor, neşeli. Nisan'ın evine çağırıyor.

14 (83)

Nisan'la Hakan laflıyor, Hakan acıkmış, mutfağa gidiyorlar.

15 (84)

Yağmur geldiğinde Nisan'la Hakan masadalar - Hakan tavuk, beyaz peynir ve Rus salatası yiyor, Nisan'sa şarap içerek ona eşlik ediyor. Hakan olayları karikatürize ederek anlatıyor. Yağmur dehşete düşüyor, haberi yokmuş gibi. Geniş Sırtlı Adam'ın baskında öldürüldüğü haberine seviniyor, "yeni peygamber"i kutluyor.

16 (85)

ZZ: Birincicilerden biri Alibey'e gidiyor, Hakan'ın arkadaşı olduğunu söyleyerek içeri giriyor, bir kitap alacakmış; Hakan'ın kitaplığına birlikte bakıyorlar, Alibey kitabın adını soruyor, Birincici, "Kronk Üçlemesi'nin birinci kitabı," diyor. Alibey büyük bir hata yaptığını ancak o zaman anlıyor.

17 (86, 88)

Hakan peygamber olmayı düşünmediğini açıklıyor – İkincileri çok seviyor ve durumlarını anlıyor, ama Kronk'u maalesef hala ciddiye alamıyor ve bu peygamberlik işinin ona göre olduğunu kesinlikle düşünmüyor. Yağmur ve Nisan bunu kabul edilemez buluyor, hatta ciddiye de almıyorlar, çocuk gibi Hakan'ı pırpırlıyorlar.

Müzik: Manhattan Transfer, "That's Killer Joe" (*Vocalese*).

18 (89)

Cemal Reşit Rey konser salonundayız. Konser sırasında Hakan Yağmur'la oynaşmak istiyor ama Yağmur hiç havasında değil, hatta çok gergin. Salondan çıkıyor, Hakan peşinden, Taksim'e doğru yürüyorlar. Yağmur'un ruh hali inişli çıkışlı, bir sarılıyor bir yumruk atıyor. Hamile olduğunu, kürtaj olacağını açıklıyor.

19

Hakan meğerse ciddiymiş; Yağmur ve Nisan meseleyi tartışıyor – Yağmur’un planları artık işe yaramayacak, Nisan ise inancının gülünç bulunmasına şahsen içerlemiş. İkinciler açısından bakıldığında, bu durum büyük bir yenilgi olacak ve kendi peygamberleri tarafından terk edildikten sonra varlıkları bile tehlikeye girecek.

20 (90)

Bu sefer Yağmur Örgüt’ü haşlıyor başarısız baskın yüzünden. Birinci’ye tepkilerin dile getirilmesine imkan tanıyor. Dizginleri artık ele alacağını, böyle bir başıboşluğun devam edemeyeceğini söylüyor. Hakan problemini çözmeye yemin ediyor. Yağmur bu sefer gerçekten ciddi görünüyor. Yaptıracağı kürtaj, aynı zamanda Hakan ve Kronk’la ilgili planlarının da sembolik kürtaji olacak çünkü artık Hakan’dan kurtulması gerektiği sonucuna varmış. İlginç bir şekilde, Birinci’yi savunmayı da bırakmış durumda.

21 (91)

Hakan geceyi Yağmur’da geçirdikten sonra sabah erken saatte eve dönüyor ve Alibey’le laflıyor ama Alibey’in ne dediğini pek dinlemiyor, kürtaj haberini veriyor. Parası olup olmadığını soruyor Alibey, birbirlerine sarılıyorlar.

22 (92)

Kürtaj: Şişli’de eski bir apartmanda, bir doktor muayenehanesinde. Her şey yolunda gidiyor.

23 (93)

Yağmur’un evinde akşam yemeği: Yağmur, Hakan, Cem, Nisan. Daha önce ZZ olarak gördüğümüz sahnenin genişletilmiş hali. Nisan’la Cem yaklaşırken Hakan’la Yağmur arasında belirgin bir soğukluk görüyoruz, ilişkileri yeni bir evreye girmiş belli ki. Kronk’u ciddiye almamanın ve kürtajın faturası ödenecek. Sofra toplanıyor elbirliğiyle, gidip gelirken Yağmur Hakan’a hiç temas etmiyor.

24 (94)

Yemek sonrası, salonda kahve. Nisan'ın şairliği konuşuluyor, bir şiir okutturuluyor kendisine, sonra Cem'in kitaplarından söz açıyor Yağmur – Nisan'ın şiirinde geçen “Fotoğraflarla İnsanlık Tarihi” lafının aslında Cem'in bir kitabının adı olduğu, Nisan'ın bundan haberinin olmadığı ortaya çıkıyor, bu tuhaf rastlantı en çok Yağmur'u işkillendiriyor.

25 (103)

Dördüncü Rüya: İlkokul bodrumu.

26 (96)

Hakan Yağmur'un evinde uyanıyor tek başına, sınavı için notlarını gözden geçiriyor.

27 (97)

Nisan'la Yağmur Bağdat Caddesi'nde alışveriş ediyor, Cem'e gitmeye karar veriyorlar yemek için. Cem'i arıyorlar, işyerine gelmelerini istemiyor ama engelleyemiyor.

28 (98)

Games Inc. Yağmur'un çok ilgisini çekiyor, Cem'i uzun uzun sorguluyor, bir şeylerden şüphelendiği belli.

29 (99)

Kronk metni: Mrtyr ile Dynn.

30 (100)

Yağmur salonda oturmuş, Cem'in kitabını okuyor. Hakan geliyor. Yağmur Hakan'ı sorguluyor Cem'in Kronk'la bağlantısını anlamak için. Laf yine Hakan'ın peygamberliğine geliyor, Hakan

yine dalga geçiyor, fakat Yağmur bu kez ondan zaten bir bok olmayacağını söylüyor. İlk kez onları böyle görüyoruz.

31 (101)

Sunucu: Bunu söylemek çok tatsız, ama Hakan Yağmur'un davranışlarını yanlış yorumluyor galiba. Yağmur'un soğukluğunu, uzaklığını, ters sözlerini geçici olarak değerlendiriyor ve pek de önemsemiyor. Bu halini, geçirdiği ameliyata bağlıyor ve üstesinden geleceğini düşünüyor. Onu belli ki hala seviyor. Oysa bizim gördüğümüz Yağmur başka bir yerde.

32 (102)

Kronk merkezinde hummalı çalışma – Birinci'den mesaj gelmiş, *Cumhuriyet*'te bir okur mektubu içinde kodlu olarak, şifre anahtarı da kare bulmacada. Hep birlikte çözülüyor bulmaca, şifrenin anahtarı bulunuyor, okur mektubundaki mesaj çözülüyor: Birinci, Suadiye Oteli'nde maskeli balo düzenlenmesini, Hakan'ın ve bütün örgütün gelmesini, kendisinin de orada olacağını söylüyor. Herkes heyecanlı ama asıl Yağmur bu gelişmeden çok memnun.

33 (104)

İnce Bilekli: Hakan'a Birinci'den mektup. İçten bir dille yardım istiyor Birinci, Kronk'un tuhaf bir din olduğunu itiraf ediyor, belli bir noktaya geldiğini, bundan sonrası için çok daha dinamik bir lidere ihtiyacı olduğunu, örgütün bu lideri kendi başına bulmayı beceremediğini, o yüzden kendisinin Hakan'ı bu göreve davet ettiğini anlatıyor. Bunu da örgütteki dengeler tamamen alt üst olmadan yapmanın gerekliliğini vurguluyor – Yağmur'un güç kazanması belli ki Birinci'yi endişelendirmiş. Birinci aynı zamanda "her şeyin yazılı" olduğunu da anlatıyor ve Hakan'ın hayatından başka kimsenin bilemeyeceği detaylar veriyor, 7'den söz ediyor. Her şey yine de tam belirlenmemiş olabilir diyor.

34 (105)

Hakan'ın su kaplumbağası Şapşal, bir isketenin saldırısına uğruyor. Gaga darbelerini yakın plandan izliyoruz.

35 (106)

Yağmur bir ankesörlü telefon önünde sıra bekliyor, sıra ona geldiğinde telefon çalıyor, Birinci Yağmur'u arıyor, Hakan'ı desteklemesini istiyor, Yağmur reddediyor, meydan okuyor, Birinci'nin Cem olduğunu çözdüğünü gösteren bir laf ediyor, Cem de inkar etmiyor.

36 (107)

Beşinci Rüya: Tren, aydınlık bir gara giriyor, Hakan kendini de küçük bir çocuk olarak görüyor rüyada. Duteron Bey kolunun altında gazetesiyle yanından geçiyor.

Gülümseyerek uyanıyor, yedinci rüyada kendisini herhalde anne karnında göreceğini söylüyor, sonra yüzü düşüyor.

37 (108)

Yağmur ve Hakan, Moda Sinemasından çıkıyorlar gece yarısı, Thomas Pynchon'ın *Açık Artırma - The Crying Of Lot 49* filminin afişini görüyoruz.

Sunucu: Hakan'daki bir gariplik ister istemez dikkatimizi çekiyor: alıştığımız Hakan zaten değil, ama onun yerine gelmiş olan asık suratlı ve mutsuz görünümlü Hakan da değil artık, başka bir şey: bakışları bile değişmiş sanki, onunla göz göze gelmek ürkütücü bir deneyim oluyor. Gözleri bedeninden bağımsız artık, çünkü bedeni bambaşka bir yol çizmiş kendisine, her şeyden vazgeçmiş, savrulmak için rüzgarın esmesini bekleyen bir ambalaj kağıdı gibi.

Hakan'la Yağmur dolmuşu biniyor, dolmuştakiler onları kaçırıyor ve Pendik sirtlarında ikisine de tecavüz edip orada bırakıyorlar. Yağmur giyinip karayoluna koşuyor, arkasına bile bakmadan. Neredeyse yolun ortasına atlayarak bir arabayı durduruyor sonunda, binip gidiyor. Hakan'sa

onun ardından bakıyor sadece, sonra ağır hareketlerle yerden kalkıyor - berbat bir halde. Boş gözlerle bakıyor etrafına, saçlarını düzeltmeye çalışıyor, yürümeye başlıyor aşağı doğru.

YEDİNCİ BÖLÜM

Özet

Hakan sabaha karşı tecavüzden eve dönüyor ve Alibey'in cesediyle karşılaşılıyor. Polis ve emniyet müdürü geliyor, müdür Kronkçu; Alibey'i Birinciciler'in öldürdüğünü söylüyor, Yağmur'un da onların başı olduğunu hatırlatıyor ve olayla bağlantısının araştırılacağını anlatıyor. Hakan'ın peşin-deler, o yüzden koruma verilecek. Müdür de Hakan'ı peygamberliğe davet ediyor. Hakan Cem'le Kirazlıyalı'ya gidiyor ve gelişmeleri değerlendiriyorlar ama Hakan iyice çökmüş görünüyor ve bu noktadan sonra kaderini değiştirebilecek gibi değil. Cem de onu orada bırakıyor. Nisan Yağmur'la birlikte Kirazlıyalı'ya gidiyor. Hakan'la Yağmur arasında buzlar erimiş gibi görünüyor, Nisan da bu yakınlığa katılıyor, keyifli bir yemek yiyorlar, sarhoş oluyorlar, yüzlerine maske boyuyorlar. Üçlü sevişme. Yağmur Hakan'a tecavüz ediyor, Nisan yan odaya gidip sızıyor. Yağmur'un adamları gelip Hakan'ı öldürüyor. Sunucu, Yazar Cem'le konuşuyor, Birinci'den farklı bir kişi olduğunu görüyoruz. Hakan'ın daha önce bir öyküsünde rol aldığını, onu öykünün sonunda öldürdüğünü, o yüzden de sonunda ölmeyeceği bir başrol sözü verdiğini anlatıyor; dayanamamış yine öldürmüştü. Baloya da gitmemiş.

1 (109)

Hakan sabah karşı eve geliyor, yıkıyor, odasında yerde Alibey'in cesedini görüyor, öldüğünü anlayınca ona sarılıp uyuyor.

Müzik: Swingle Sisters, "Mozart – Fa minör fantazi."

2 (110)

Hakan öğleden sonra uyanıyor, polisle konuşuyor, yeniden yıkıyor.

3 (111)

Hakan babasının masasındaki kağıtları karıştırırken kapı çalınıyor. İki polis memuru geliyor, Hakan'a sorular soruyorlar, Hakan babasının koltuğunda oturmuş kısa yanıtlar veriyor. Emniyet

Müdürü Değirmenci geliyor, memurları gönderiyor, Kronkçu olduğunu, Alibey'i Birincicilerin öldürdüğünü, Yağmur'un bağlantısının araştırıldığını söylüyor, çünkü Alibey ciddi bilgilere ulaşmış, bir tehdit olarak algılanmış olmalı, diyor. Hakan'a İkinci olarak destek veriyor, göreve çağırıyor. Hakan'ın da hayatının tehlikede olduğunu ama onu öldürmelerine izin vermeyeceklerini söylüyor. Evden çıkmamasını istiyor.

4 (112)

Hakan ufak bir çanta hazırlıyor Kirazlıyalı'ya gitmek için, ama daha bu planından kimseye söz etmemişken polisler gelip Cem'le Kirazlıyalı'ya gidecekse Değirmenci'ye haber vermeleri gerektiğini söylüyor. İzin işini Cem hallediyor. Değirmenci Cem'le telefonu kapadığında ofisine Duteron Bey giriyor.

5 (113)

Hakan ve Cem arabayla, Kirazlıyalı'daki evin bakımsız arka bahçesine giriyorlar. Çantalarını alıp içeri giriyorlar.

6 (114)

Hakan ve Cem evin önündeki küçük, beton iskelede yan yana oturuyorlar. Hakan Alibey'in Yağmur'un emriyle öldürüldüğünü, sıranın kendisinde olduğunu anlatıyor.

7 (115)

Müzik: Monteverdi, "Baci soavi e cari."

Hakan ve Cem koltuklarında oturmuş, ellerindeki tabaklardan akşam yemeği yiyor. Her şeyin Kronk Üçlemesi'nde yazılı olduğunu, Birinci'nin mektup yazıp Hakan'dan yardım istediğini anlatıyor Hakan.

8 (116)

İnce Bilekli, mor zarfı Hakan'a uzatıyor, Birinci bu mektubunda Alibey'in öldürülmesini engellemediği için özür diliyor ve taktik yok bam bam bam diyor.

9 (117)

Altıncı rüya: Hakan kendini annesinin rahminde görüyor.

10 (118)

Ertesi sabah kahvaltıda Hakan rüyasını anlatıyor Cem'e. Cem hiç işe yarar bir şey demiyor.

11 (119)

Nisan Yağmur'a gidiyor, Yağmur tecavüz olayını anlatmıyor. Hakan'la Cem'in Kirazlıyalı'da olduğunu söylüyor Nisan, Yağmur'un haberi yok; birlikte gitmeye karar veriyorlar.

12 (120)

Cem Hakan'ı Kirazlıyalı'da bırakıp İstanbul'a dönüyor; Hakan korumaların neden orada olmadığını soruyor ama Cem yine doğru dürüst bir cevap vermiyor. Sadece filmin başından beri ilk kez siyah gözlüklerini çıkarıp ("Blues Brothers"daki John Belushi gibi) Hakan'a onunla birlikte gelmesini söylüyor, ama Hakan kalmak istiyor.

13 (121)

Nisan ve Yağmur Kirazlıyalı'ya geliyor. Yağmur Hakan'a sıcak davranıyor. Cem'in kaçmış olması Yağmur'u çok eğlendiriyor.

14 (122)

Gün batımında kayak gezintisi – Hakan kürekte. Açılıyorlar, rüzgar çıkıyor, küreklerden biri düşüyor. Rüzgar güçleniyor ve onları açığa sürüklüyor, biraz paniğe kapılıyorlar ama sonunda kıyıya dönmeyi başarıyorlar. Nisan tuvalete koşuyor, Yağmur Hakan'ın beline sarılıyor.

15 (123)

Bahçe masasında akşam yemeği, hava durulmuş. Yiyorlar, içiyorlar, keyifleri yerinde, muhabbet yavaş yavaş cinsel konulara kayıyor.

16 (124)

Farlarını söndürmüş, koyu renk bir araba, yavaş yavaş gelip Yağmur'un evinin az ilerisinde duruyor.

17 (125)

Gece ilerlemiş, üç de sarhoş, özellikle Nisan. Cinsel muhabbet.

18 (126)

Hakan, Yağmur ve Nisan yüzlerini boyuyor ayna karşısında, iş sevişmeye kayıyor.

19 (127)

Üçü birlikte yataktalar. Yağmur bir ara kalkıyor, Nisan'la Hakan sevişmeye devam ediyor; Yağmur çantasından çıkardığı strap-on'u takıyor ve Hakan'a giriyor. Hakan Nisan'la sevişmeyi biraz daha sürdürse de bir süre sonra duruyor, canı çok acıyor, Yağmur giderek hızlanıyor, Nisan kalıp yan odada sızıyor. Hakan için bir kabus dönüşüyor bu durum, sonunda da:

Yedinci Rüya: Hakan'ın rahme düşmesi.

20 (128)

Hakan yatakta tek başına, daha önce yatağın altına sakladığı bıçağı yokluyor. Yağmur geri geliyor, boyalarını yıkamış; arkasında örgütten adamları var. Hakan son bir koz oynuyor, daha doğrusu blöf yapıyor, Kronk Üçlemesi'nde Yağmur'un kazanamayacağını yazdığını söylüyor. Yağmur buna çok gülüyor, Birinci Cem'le Yazar Cem'i birleştirerek ikisine de meydan okuyor. Hakan'a acıyor hala Cem'den medet umduğu için. O bütün bu konuşmayı yaparken Hakan çok sakin, hatta keyifli, "Bir Zamanlar Amerika"nın finalindeki Robert de Niro gibi gülümsüyor. Son sözü "Hassiktir" oluyor.

21 (Özür)

Sunucu ve Cem Akaş (gerçek Cem Akaş olması gerekmez, fakat buradaki Cem Akaş'ın sesi, dizide izlediğimiz Cem'in sesi olmalı, dublaj yani) konuşuyor, belki stüdyo çekimi.

Sunucu: Hakan Uzan karakterine ilk kez 7'de yer vermediniz değil mi, daha öncesine giden bir ilişkiniz var?

CA: Doğru. Hakan'ı daha önce "Tanrıların Da Burnu Kaşınır" adlı öykümde intihar etmiştim. Bir anlaşma yapılmıştı: onun ölmeyi kabul etmesine karşılık, ben de Hakan'ı ondan sonraki romana alacaktım. "Öyle başrole filan gerek yok, sade bir şeyler olabilir, yeter ki eli-yüzü düzgün, biraz da özgün olsun ve sonunda ölmeyeyim," demişti.

Sunucu: İlk sözünüzü fazlasıyla tutmuşsunuz bence, müthiş bir rol olmuş.

CA: Ama işte onu yine ölüme yollamaktan kendimi alamadım. Alçaklık ettiğimin farkındayım. Nedense Hakan'ın ölmesi bende bir tür saplantı haline gelmişti; kitap kafamda yeni yeni oluşurken, hiçbir şey belli değilken, tek bir şeyi biliyordum: sonunda (başında) Hakan ölecekti.

Sunucu: Ama personanız, yani sizi temsil eden diğer Cem, Kronk'un Birinci'si Cem diyelim isterseniz, her şeyin yazılı olmasına rağmen her şeyin değişebileceğini telkin edip durdu Hakan'a, bu daha da büyük bir alçaklık olmadı mı sizce?

CA: Öyle. O yüzden bu kitap boyunca hep bir rahatsızlık hissettim, gerçekten: Hakan'a karşı hiç olmazsa dürüst olabilir, olacakları anlatabilirdim. Bunu denedim de - tanığımınız. Elimden geldiğince sezdirmeye çalıştım - böyle şeyler ancak sezgi yoluyla iletişimin nesnesi olabilir çünkü, daha "açık" hale geldiklerinde, "gerçeklik"lerini tümüyle yitirirler. Yine de, son ana kadar, "her şeyin yazılı olması"na karşın, bir şeylerin değişebileceğine, Hakan'ın silkinip bir çözüm yaratabileceğine olan inancım, hadi umudum diyelim, ayakta kaldı. Cem'i Alibey'e bile yolladım. Ama

olmadı işte. Yapabileceğim tek şey Hakan'dan tekrar özür dilemek, bir işe yaramayacağını bile bile.

Sunucu: Bu nasıl mümkün olabilirdi ki zaten? Alibey'in kitaplığına yerleştirilmiş 7'de anlatılanların tıpatıp aynısı olmadı mı? Yazılmışsa nasıl değişebilir?

CA: Yazma sürecinde tabii. Yağmur mesela yazma sürecinde bambaşka bir kadın haline geldi, sevimli bir sahaf olmaktan çıkıp güç delisi bir Amazon'a dönüştü.

Sunucu: Değil mi? Müthiş bir kadın gerçekten.

CA: Yani düşünün, hem Birinci'yi tehdit etti, hem bana yani yazarına meydan okudu ve sonunda kazanan da o oldu. Gerçi ikimizi aynı kişi sanmak gibi bir hata yaptı ama affedilebilir.

Sunucu: Birinci maskeli baloya gitmedi bildiğim kadarıyla, siz de gitmediniz?

CA: Sağlık nedenlerinden ötürü gidemedim. (Sunucu gülüyor) İşte o süreçte bir belirsizlik payı var, yazmanın belirsizlik ilkesi diyeceğim buna. Karakterler bazen kendi kaderlerini ellerine alabiliyor; yazar başta ne yazacağını bildiğini sanıyor, sonra bir de bakmış ki karakterlerin ağzından onun hiç düşünmediği laflar dökülmüş, sahne bambaşka bir yere gitmiş.

Sunucu: Kronk bir Games Incorporated projesi miydi peki?

CA: Games Incorporated bir Holéy Sevner projesiydi. Hepsi Duteron'un işiydi bana sorarsanız. Birinci bile bunun farkında değildi.

Duteron Bey'in görüldüğü sahnelerin hızlı bir tekrarı, en sonda Games'den çıkışı (Hakan girmeye çalışırken) – görüntü donuyor, yüzüne odaklanıyoruz, sırtıttığını görüyoruz.

SON